

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 10 mei 2017 met nummer RvVb/UDN/1617/0856
in de zaak met rolnummer 1617-RvVB-0565-UDN

- Verzoekende partijen
1. de vzw **BOND BETER LEEFMILIEU VLAANDEREN**
 2. de vzw **BOS+ VLAANDEREN**
 3. de vzw **NATUURPUNT LIMBURG**
 4. de vzw **NATUURPUNT, VERENIGING VOOR NATUUR EN LANDSCHAP IN VLAANDEREN**
 5. de vzw **LIMBURGSE MILIEUKOEPEL**
 6. mevrouw **Sabine CRAHAY**
- vertegenwoordigd door advocaat Peter DE SMEDT en advocaat Matthias STRUBBE met woonplaatskeuze op het kantoor te 9000 Gent, Kasteellaan 141,
- Verwerende partij
- de deputatie van de provincieraad van **LIMBURG**
- vertegenwoordigd door advocaten Jan BOUCKAERT, Guan SCHAIKO en Stefanie FRANÇOIS, met woonplaatskeuze op het kantoor te 1000 Brussel, Loksumstraat 25
- Belanghebbende
1. de nv **H. ESSERS LOGISTICS COMPANY**
- vertegenwoordigd door advocaten Jan ROGGEN, Jannick POETS en Laura SALLAERTS met woonplaatskeuze op het kantoor te 3530 Houthalen, Centrum Zuid 1111
2. het **VLAAMS GEWEST** (het agentschap voor **NATUUR EN BOS**)
- vertegenwoordigd door advocaten Steve RONSE en Meindert GEES, met woonplaatskeuze op het kantoor te 8500 Kortrijk, Beneluxpark 27B
3. het college van burgemeester en schepenen van de **STAD GENK**
- vertegenwoordigd door advocaat Wim MERTENS, met woonplaatskeuze op het kantoor te 3580 Beringen, Paalsesteenweg 81

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 26 april 2017 de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de verwerende partij van 15 februari 2017.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Genk van 21 september 2016, niet ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan de aanvrager (eerste belanghebbende) een stedenbouwkundige vergunning verleend onder voorwaarden voor het gefaseerd uitbreiden van een industriële site, het oprichten van circa 72.000 m² aan bedrijfsgebouwen, de aanleg van verhardingen voor circulatie, loskades en parkings, de aanleg van een fietspad, waterbekkens en groenbuffers, het plaatsen van afsluitingen, wijzigen van het terreinniveau, ontbossen van een gedeelte van het terrein en het slopen van een kantoorgebouw op de percelen gelegen te 3600 Genk, Transportlaan 4, met als kadastrale omschrijving afdeling 7, sectie H, nummers 1-X-6, 1-X-8, 1-P-8 en 1-Z-8.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij dient een nota met opmerkingen over de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid en het administratief dossier in.

De eerste, tweede en derde belanghebbende dienen een nota met opmerkingen over de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid op de openbare zitting van 4 mei 2017.

Advocaten Matthias STRUBBE en HENDRIK SCHOUKENS *loco* advocaat Peter DE SMEDT voeren het woord voor de verzoekende partijen.

Advocaat Stefanie FRANÇOIS en Guan SCHAIKO *loco* advocaat Jan BOECKAERT voeren het woord voor de verwerende partij.

Advocaten Jan ROGGEN, Jannick POETS en Laura SALLAERTS voeren het woord voor de eerste belanghebbende. Advocaten Steve RONSE en Meindert GEES voeren het woord voor de tweede belanghebbende. Advocaat Wim MERTENS voert het woord voor de derde belanghebbende.

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 6 april 2017 tevens de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

1.

De eerste belanghebbende dient op 9 mei 2016 bij de derde belanghebbende een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het gefaseerd uitbreiden van een industriële site, het oprichten van circa 72.000m² aan bedrijfsgebouwen, de aanleg van verhardingen voor circulatie, loskades en parkings, de aanleg van een fietspad, waterbekkens en groenbuffers, het plaatsen van afsluitingen, wijzigen van het terreinniveau, ontbossen van een gedeelte van het terrein en het slopen van een kantoorgebouw”* op de percelen gelegen te 3600 Genk, Transportlaan 4, met als kadastrale omschrijving afdeling 7, sectie H, nummers 1-X-6, 1-X-8, 1-P-8 en 1-Z-8 (percelen gelegen op het grondgebied van de stad Genk).

De eerste belanghebbende dient eveneens op 9 mei 2016 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zonhoven een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning met hetzelfde voorwerp met betrekking tot de percelen gelegen te 3600 Genk, Transportlaan 4, met als kadastrale omschrijving afdeling 2, sectie F, nummers 1008K, 1008N, 1010C, 1013B, 1015M en 1089F.

Het gaat over volgende handelingen in functie van het uitbreiden aansluitend op het bestaande bedrijfsterrein van de eerste belanghebbende:

- ontbossing van 119.010 m²;
- reliëfwijzigingen;
- aanleg van groenbuffers en hemelwaterinfiltratievoorzieningen;
- omheining;
- heraanleggen fietspad, ruitpad en mountainbikepad;
- aanleg verhardingen voor circulatie, loskades, en parking voor vrachtwagens en personenwagens;
- het bouwen van de magazijnen.

Volgende handelingen worden op het bestaande bedrijventerrein voorzien:

- slopen van een bestaand kantoorgebouw;
- gedeeltelijk heraanleggen van een bestaande parking;
- wijzigen kleur van enkele bestaande gebouwen van blauw-grijs naar wit-rood.

De bijkomende magazijnen (71.584 m²) worden gefaseerd gebouwd in het verlengde van de reeds bestaande hallen 4A en 2/5A.

De uitbreiding aan de bestaande hallen 4A en 2/5A wordt opgedeeld in verschillende compartimenten met verschillende groottes:

- 4B: 7.509m², (fase 1)
- 4C: 7.609m², (fase 2)
- 5B: 10.152m², (fase 3)
- 4D: 4.040m², (fase 4)
- 5C: 11.611m², (onderdeel fase 5)
- 4F-4L: 1.969m², (onderdeel fase 5)
- 5D: 1.1620m², (fase 6)
- 4E: 3.551m² (onderdeel fase 7).

2.

De percelen gelegen op het grondgebied van de gemeente Zonhoven liggen volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan 'Hasselt-Genk', vastgesteld met koninklijk besluit van 3 april 1979, in natuurgebied. De percelen gelegen op het grondgebied van de stad Genk liggen volgens datzelfde gewestplan deels in natuurgebied, deels in industriegebied.

De aanvraag is ook deels gelegen binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'Afbakening regionaalstedelijk gebied Hasselt- Genk', zoals definitief vastgesteld door de Vlaamse regering op 20 juni 2014, meer bepaald in het deelgebied 0.1 'Afbakeningslijn', waarvoor voor de percelen in kwestie geen bijzondere voorschriften gelden.

Voor de betrokken zone werd de gewestplanbestemming 'natuurgebied' (en industriegebied) vervangen door de stedenbouwkundige voorschriften van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan

'Uitbreiding Transportbedrijf Essers', vastgesteld bij besluit van de Vlaamse regering van 25 maart 2016. Het GRUP bestemt de percelen als 'specifiek regionaal bedrijventerrein voor transport, distributie en logistiek' (artikel 1).

Volgende hoofdactiviteiten zijn er toegelaten:

“ ...

- *op- en overslag, voorraadbeheer, groupage, fysieke distributie en logistiek*
- *ondersteunende dienstverlenende bedrijven gericht op transport, distributie en logistiek;*
- *installaties voor het opwekken van hernieuwbare energie of energierecuperatie*

...”

Inrichtingen zoals bedoeld in artikel 3 van het Samenwerkingsakkoord van 21 juni 1999 tussen de Federale Staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest betreffende de beheersing van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken, kunnen volgens artikel 1 worden toegelaten voor zover de externe risico's verbonden aan deze gevaarlijke stoffen in het bedrijf voldoen aan de in Vlaanderen geldende risicocriteria.

Het GRUP voorziet dat de bestaande verbinding voor langzaam verkeer dient behouden te worden en daartoe, voor zover deze verbinding niet reeds gerealiseerd is buiten het plangebied, binnen het plangebied dient te worden verplaatst.

Artikel 1 voorziet eveneens dat tussen het bedrijfsterrein en de aangrenzende zones een buffer moet worden voorzien, die moet voldoen aan de voorwaarden van visuele afscherming, geluidsafscherming, landschappelijke inpassing en afstand. De bufferstrook garandeert bovendien het bufferen van de bedrijfsactiviteiten naar het omliggende habitat. De breedte van de bufferzone bedraagt tussen 9 en 15 meter, waarbinnen een groenscherm moet voorzien worden.

Het vaststellingsbesluit van het GRUP 'Uitbreiding Transportbedrijf Essers' overweegt met betrekking tot de ligging in de speciale beschermingszone *“dat de passende beoordeling concludeert dat er niet verwacht wordt dat de uitvoering van het voorgenomen plan significant negatieve effecten zal genereren op het niveau van de Europese habitats en soorten van het habitatrictlijngebied en hun instandhoudingsdoelstellingen, op voorwaarde dat de milderende maatregelen zoals beschreven in de passende beoordeling zullen worden genomen; dat in dat geval het behalen van de instandhoudingsdoelstellingen evenmin zal worden bemoeilijkt; dat de voornoemde milderende maatregelen als een onderdeel van de milderende maatregelen opgenomen in het plan-MER zijn opgenomen in de verordenende bepalingen van voorliggend ontwerp GRUP; dat bovendien uit de passende beoordeling blijkt dat er geen compenserende maatregelen vereist zijn in hoofde van artikel 36ter, §5, van het Natuurdecreet en dat er geen afwijkingsprocedure overeenkomstig artikel 6.4 van de Habitatrictlijn, zoals omgezet in artikel 36ter, §5 van het Natuurdecreet, doorlopen dient te worden.”*

Tegen voormeld vaststellingsbesluit van het GRUP 'Uitbreiding Transportbedrijf Essers' stelden de verzoekende partijen, met uitzondering van de vijfde verzoekende partij, op 10 juni 2016 een beroep tot vernietiging in bij de Raad van State, gekend onder het rolnummer G/A. 219.470/X-16.652. Er is de Raad op heden geen uitspraak bekend. Recent werd tegen vermeld besluit tevens een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging ingeleid bij de Raad van State.

3.

Een groot deel van de percelen, waaronder voormelde percelen gelegen op het grondgebied van de gemeente Zonhoven, zijn tevens gelegen in de speciale beschermingszone 'Valleien van de Laambeek, Zonderikbeek, Slangebeek en Roosterbeek met vijvergebieden en heiden'.

Het gebied werd als een te beschermen zone in de zin van artikel 4, lid 1 van Richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna (de Habitatrichtlijn) vastgesteld bij besluit van de Vlaamse regering van 24 mei 2002 tot vaststelling van de gebieden in uitvoering van artikel 4, lid 1, van Richtlijn 92/43/EEG.

Met een besluit van de Vlaamse regering van 23 april 2014 tot aanwijzing met toepassing van de Habitatrichtlijn van de speciale beschermingszone 'BE2200031 Valleien van de Laambeek, Zonderikbeek, Slangebeek en Roosterbeek met vijvergebieden en heiden' werd het gebied aangeduid als speciale beschermingszone.

Overeenkomstig artikel 3, §1 van voormeld besluit wordt het gebied als speciale beschermingszone aangewezen voor de onderstaande habitats van bijlage I van het Natuurdecreet (21 oktober 1997), met vermelding van hun Natura2000-code, waarbij het teken "*" aangeeft dat het een prioritaire habitat betreft in de zin van de Habitatrichtlijn:

" ...

- 1° 2310 - *Psammofiele heide met Calluna- en Genista-soorten*;
- 2° 2330 - *Open grasland met Corynephorus- en Agrostissoorten op landduinen*;
- 3° 3110 - *Mineraalarme oligotrofe wateren van de Atlantische zandvlakten (Littorelletalia uniflorae)*;
- 4° 3130 - *Oligotrofe tot mesotrofe stilstaande wateren met vegetatie behorend tot de Littorelletalia uniflorae en/of de Isoeto-Nanojuncetea*;
- 5° 3150 - *Van nature eutrofe meren met vegetatie van het type Magnopotamion of Hydrocharition*;
- 6° 3160 - *Dystrofe vennen*;
- 7° 4010 - *Noord-Atlantische vochtige heide met Erica tetralix*;
- 8° 4030 - *Droge Europese heide*;
- 9° 6230* - *Soortenrijke heischrale graslanden op arme bodems van berggebieden (en van submontane gebieden in het binnenland van Europa)*;
- 10° 6430 - *Voedselrijke zoomvormende ruigten van het laagland, en van de montane en alpiene zones*;
- 11° 6510 - *Laaggelegen schraal hooiland (Alopecurus pratensis, Sanguisorba officinalis)*;
- 12° 7140 - *Overgangs- en trilveen*;
- 13° 7150 - *Slenken in veengronden met vegetatie behorend tot het Rhynchosporion*;
- 14° 9120 - *Atlantische zuurminnende beukenbossen met Ilex en soms ook Taxus in de ondergroei (Quercion robori-petraeae of Ilici-Fagenion)*;
- 15° 9190 - *Oude zuurminnende eikenbossen met Quercus robur op zandvlakten*;
- 16° 91E0* - *Alluviale bossen met Alnus glutinosa en Fraxinus excelsior (Alno-Padion, Alnion incanae, Salicion albae)*.

..."

Het gebied wordt overeenkomstig artikel 3, §2 van voormeld besluit als speciale beschermingszone aangewezen voor de onderstaande soorten van bijlage II van het Natuurdecreet:

" ...

- 1° *Bittervoorn*;
- 2° *Drijvende waterweegbree*;
- 3° *Gevlekte witsnuitlibel*;
- 4° *Grote modderkruiper*;
- 5° *Meervleermuis*;
- 6° *Platte schijfhoren*;

7° Spaanse vlag;
8° Beekprik;
9° kamsalamander.
..."

De aanvraag grenst tevens aan het GEN-gebied 'De Teut- Tenhaagdoornheide', beschermd met een besluit van de Vlaamse regering van 18 juli 2013 houdende definitieve vaststelling van het afbakeningsplan voor de Grote Eenheden Natuur en Grote Eenheden Natuur in Ontwikkeling van het Vijvergebied Midden-Limburg, De Teut- Tenhaagdoornheide, de Middenloop Demer, de Helderbeek-Hokselaar, de Terril Heusden-Zolder en de Mangel- en Winterbeek.

4.

De aanvragen kennen een voorgeschiedenis.

Op 5 januari 2007 werd door de Vlaamse minister voor Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening een gedeeltelijk positief planologisch attest verleend aan het transportbedrijf H. Essers en Zonen NV (nu eerste belanghebbende) voor de bedrijfssite.

Het gedeeltelijk positief planologisch attest legt volgende voorwaarden op:

"...

- *de in de passende beoordeling voorgestelde milderende maatregelen worden strikt opgevolgd en uitgevoerd, waarbij voor de inrichting van de herstelzone van 10 ha een inrichtingsplan moet deel uitmaken van de stedenbouwkundige aanvraag;*
- *de waterhuishoudingsaspecten worden meegenomen in de vergunningsaanvraag en het planningsproces;*
- *het fietspad op een logische wijze hertekend wordt, zodat een ruimtelijk logische invulling van het gebied ontstaat en de continuïteit van het openbaar fietsroutenetwerk wordt gegarandeerd. Een aanpassing van het tracé kan pas na voorafgaandelijk advies met de stad Genk en de provincie Limburg en mits het verkrijgen van de nodige vergunningen'.*

..."

De derde belanghebbende verleende op 6 februari 2008 aan 'Essers IMMO nv' een stedenbouwkundige vergunning voor 'het uitbreiden van een magazijn'. Het college legde er onder meer als voorwaarde op "het natuurinrichtingsplan uit te voeren, conform het advies van het Agentschap Natuur en Bos dd. 05/02/2008".

Het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'Transportbedrijf H. Essers en Zonen NV' werd definitief vastgesteld bij besluit van de viceminister-president van de Vlaamse regering en Vlaamse minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening van 6 maart 2009.

Het definitieve vaststellingsbesluit overweegt:

"...

Overwegende dat voorliggend ruimtelijk uitvoeringsplan de bestending en uitbreiding mogelijk maakt van de bedrijfsactiviteiten; dat voorliggend ruimtelijk uitvoeringsplan het gevolg is van het op 5 januari 2007 afgeleverde positief planologisch attest; dat hierin enkele voorwaarden werden gesteld naar de uitvoering van het planologisch attest, met name betreffende het strikt opvolgen en uitvoeren van de in de passende beoordeling voorgestelde milderende maatregelen (opname van een inrichtingsplan voor de inrichting van de herstelzone van 10ha in de stedenbouwkundige vergunningsaanvraag), het meenemen van waterhuisaspecten in de stedenbouwkundige vergunningsaanvraag en het hertekenen van het fietspad op een logische

wijze; dat de relevante voorwaarden zijn opgenomen op de in de op 29 november 2007 door het College van Burgemeester en Schepenen van de stad Genk afgeleverde stedenbouwkundige vergunning; dat de ruimtelijk en op planniveau relevante elementen zijn meegenomen in het ontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan; dat op het grafisch plan een bufferzone van m is voorzien en dat het te verplaatsen fietspad hierin kan worden geïntegreerd; dat de verbetering van een zone van ha grenzen aan industriegebied tot habitatwaardige ecotopen niet is opgenomen in het ontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan vermits het gaat om een zone met de gewestplanbestemming natuurgebied.
..."

Voormeld gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'Transportbedrijf H. Essers en Zonen NV' evenals een deel van de afbakeningslijn van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'Uitbreiding Transportbedrijf Essers', werden opgeheven ingevolge de vaststelling van het GRUP 'Uitbreiding Transportbedrijf Essers'.

5.

Naar aanleiding van de opmaak van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'Uitbreiding Transportbedrijf Essers' werd een plan-MER voor het betrokken gebied opgemaakt, waarin een passende beoordeling in de zin van artikel 36ter, §5 van het Decreet Natuurbehoud, goedgekeurd op 27 oktober 2014, geïntegreerd werd.

Het plan-MER werd door de dienst MER van het departement Leefmilieu, Natuur en Energie op 30 oktober 2014, met inbegrip van de watertoets en de passende beoordeling, goedgekeurd.

De aanvrager richtte in het kader van huidige aanvraag een verzoek tot ontheffing van de opmaak van een project-MER, met passende beoordeling, aan de dienst MER. De dienst MER van het departement Leefmilieu, Natuur en Energie concludeert op 26 mei 2016 dat een ontheffing van de verplichting tot het opstellen van een project-MER wordt toegekend voor de uitbreiding van de opslagcapaciteit, verleend voor een periode van vier jaar. De dienst MER is van oordeel *"dat het voorgenomen project geen aanzienlijke gevolgen kan hebben voor het milieu en een project-MER redelijkerwijze geen nieuwe of bijkomende gegevens over aanzienlijke milieueffecten kan bevatten"*.

6.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd door het college van burgemeester en schepenen van de stad Genk van 16 juni 2016 tot en met 15 juli 2016, werden 1.523 tijdige bezwaarschriften ingediend, waarvan 1.517 bezwaarschriften via vzw Natuurpunt.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zonhoven van 16 juni 2016 tot en met 15 juli 2016, worden 1.521 tijdige bezwaren ingediend, waaronder één gebundeld bezwaarschrift van Natuurpunt Limburg, BOS+, BBL en Natuurpunt, 1.517 bezwaarschriften van particulieren, ingediend via de vzw Natuurpunt en 3 bezwaarschriften van natuurlijke personen.

Het agentschap voor Natuur en Bos adviseert op 23 augustus 2016 als volgt voorwaardelijk gunstig:

“...

De uitbreiding op planningsniveau werd onderzocht via de op datum van 30 oktober 2014 door de dienst Milieueffectrapportage onder ref PL-0171-GH goedgekeurde plan-MER "Uitbreiding van het logistiek bedrijf Essers" zoals opgesteld door Agentschap Ondernemen, Dienst Vestiging en Ruimtelijke Economie, Kempische Steenweg 305 bus 201 te 3500 Hasselt. De

effecten van de werken werd onderzocht In 'Ontheffing van de verplichting tot het opstellen van een project-MER - Uitbreiding opslagcapaciteit' zoals ingediend door H. Essers Logistics Company NV, Transportlaan 4 te 3600 Genk De dienst milieueffectrapportage verleende op datum van 26 mei 2016 onder ref. PR2230 een ontheffingsbeslissing. [...]

Om de uitbreiding mogelijk te maken is een ontbossing noodzakelijk over een oppervlakte van 108.572 m² (grondgebied Genk, 7de Afd, Sie H en Zonhoven, 2de Afd, Sie F samen) met boscompensatie in natura over en oppervlakte van 134.116 (aangepast op compensatiedocument wegens afrondingen) op percelen gelegen op het grondgebied van de gemeente Opglabbeek, 2de Afd, Sie B, nr(s). 903C19 (oppervl. 42.786 m²) en 903P3 (oppervl. 91.330 m²). In de teksten wordt een oppervlakte van 119.010,50 m² als berekening meegenomen voor het perceel Zonhoven, 2de Afd, Sie F, nr(s) 1010C (10.439 m²). Dit zit onder de natuurcompensatie en niet onder de boscompensatie.

Het bouwdoossier zoals ingediend bij de stad Genk voor de bedrijfsperven gelege n op Genk bevat tevens een natuurcompensatie op de percelen Zonhoven, 4de Afd, Sie B, nr(s) 754 en 755 met een totale oppervlakte van 11.790 m². Het doel van de natuurcompensatie is het ontwikkelen van een habitatype 6230. Om dit te realiseren is voorzien in de matige verwijdering van een aantal bomen en struiken en vervolgens toepassen van extensief ma albeheer. Om de kapping mogelijk te maken verleende het Agentschap voor Natuur en Bos, vertegenwoordigd door de heer Jos Rutten Algemeen directeur, op datum van 19 augustus 2016 onder ref. ONTH/16/25/LI een ontheffing van het verbod op ontbossing voor een oppervlakte van 117,90 are. De ontheffing werd verleend onder voorwaarde van:

- De ontbossing zal gecompenseerd worden op het perceel gelegen te Opglabbeek, 2de afd, Sie B, nr. 903/0/1 over een oppervlakte van 235,80 are met zomereik en berk;
- Herstel van het slotensysteem zodat een dynamisch waterpeil op gecontroleerde wijze gehanteerd kan worden voor de habitatypes 6230, 6510 en 3130;
- Behoud van de zones met gagel en veenmossen;
- Werken in samenspraak met het Agentschap voor Natuur en Bos.

De totale te compenseren oppervlakte bedraagt daardoor 134.116 m² + 23.580 m² = 157.696 m² of 15ha 76a 96ca. [...]

Beschermingsstatus

De uitbreiding van het transportbedrijf H. Essers overlapt met het habitatrictlijngebied SBZ-H BE2200031 'Valleien van de Laambeek, Zonderikbeek, Slangebeek en Roosterbeek met vijvergebieden en heide. Dit habitatrictlijngebied met een totale oppervlakte van 3.627 ha bestaat uit 3 deelgebieden, die grotendeels ten westen van het bedrijf gelegen zijn.

De uitbreidingszone is gelegen in deelgebied 3 (Teut-Tenhaagdoornheide), meer bepaald In het gedeelte ten zuiden van de 5314 op het grondgebied van de gemeenten Genk en Zonhoven. Dit deelgebied bestaat grotendeels uit heiden en vennen en uit bossen.

De andere deelgebieden van het habitatrictlijngebied situeren zich westelijk van het bedrijf H. Essers. Deelgebied 2 (omgeving Bokrijk-'t Wik) ligt ten zuidwesten op ca. 2,3 km afstand en deelgebied 1 (Vijvergebied) ligt ten westen van het bedrijf H. Essers, op ca. 8 km afstand. Deze deelgebieden worden gekenmerkt door de aanwezigheid van vijver- en moerashabitats afgewisseld door bossen. Het volledige habitatrictlijngebied is door het besluit van 23 april 2014 aangewezen voor de In bijlage 1 gevoegde habitats en soorten. De projectzone grenst aan onderdelen van het Vlaams Ecologisch Netwerk (GEN gebied 434 De Teut Tenhaagdoornheide).

Rechtsgrond

Dit advies wordt verstrekt door het Agentschap voor Natuur en Bos op basis van de volgende wetgeving:

- Artikel 1, 9° besluit van de Vlaamse Regering van 5 juni 2009 tot aanwijzing van de instanties die over een vergunningsaanvraag advies verlenen;
- Artikel 26 bis §2 van het natuurdecreet (in kader van de verscherpte natuurtoets);
- Artikel 36ter natuurdecreet van 21 oktober 1997 (In het kader van passende beoordeling);
- Artikel 90bis van het bosdecreet van 13 juni 1990 en zijn uitvoeringsbesluit (in het kader van de ontbossing)

Bespreking boscompensatie

Het dossier is bij het Agentschap voor Natuur en Bos geregistreerd onder het nummer 00MP/16-0168- LI. Het Agentschap kan zich akkoord verklaren met het compensatievoorstel en het beplantingsplan voor de compensatie,

Er wordt een ontbossing van 120.362 m² inheemse, gemengde bosbestanden en bosbestanden bestaande uit exoten voorgesteld met een compensatie in natura over een oppervlakte van 157.696 m² (compensatiefactor 1- 1,5 en 2). Eén boscompensatiedocument werd aangepast van 134.117 m² naar 134.116 m² volgens onderstaande berekening en zoals terug te vinden in de ontbossingsdatabank van het Agentschap voor Natuur en Bos. [...]

Bespreking van de stedenbouwkundige aanvraag

In de passende beoordeling van de plan-MER en de ontheffing project-MER werden een aantal mitigerende maatregelen opgenomen, om te anticiperen op de staat van instandhouding van de soorten en habitats waarvoor de betreffende speciale beschermingszone is aangewezen en voor de staat van Instandhouding van de soorten vermeld in bijlage III van het Natuurdecreet. Deze maatregelen moeten doorvertaald worden in de stedenbouwkundige voorschriften van de bouwvergunning.

- *Beschermingsmaatregelen voor de Spaanse vlag tijdens de werkzaamheden en inrichtingsmaatregelen door het creëren van geschikte leefgebieden voor de Spaanse vlag ten noorden en ten westen van de uitbreidingszone. De opmaak van een afsprakennota waarin de wijze van verplaatsing van potentieel aanwezige rupsen en vlinders in de fase 0, de periode, de rapportering en wetenschappelijke opvolging van de resultaten beschreven staat moet aanwezig zijn voor dat van de vergunning mag gebruikt mag gemaakt worden. De betreffende nota maakt een onderdeel uit van de geschreven overeenkomst in uitvoering van het beheerplan. Om een goede uitvoering van de verplaatsing van het rupsenbiotop van de Spaanse vlag te garanderen dient het ANB verwittigd te worden (1 week vóór de verplaatsing) zodat controle en bijsturing tijdens de werken mogelijk is*
- *Afstemming van het beheer tussen de verschillende eigenaars in het resterend gebied tot Wagemanskeel. H. Essers faciliteert de opmaak van een 'geschreven overeenkomst' in het beheersplan waarin ook de inrichting en beheer van mantelzoom vegetaties ten westen van de uitbreiding en in de noordelijke bufferstrook ten noorden van het verlegde fietspad begrepen zijn;*
- *Gebruik van gebiedseigen gronden voor aanleg bufferzones, infiltratiebekken en groenzones, De herkomst dient bewezen te worden door vervoersdocumenten die op elk ogenblik moeten getoond kunnen worden voor controle;*
- *Hergebruik van humuslagen met zaadbank voor de afdek van de bufferstrook;*
- *Gebruik van rijplaten ter hoogte van werfwegen en bufferzones om bodemverdichting te voorkomen en om de infiltratiecapaciteit van de bodemlagen niet te hypothekeren;*
- *Gebruik van streekeigen en autochtoon plantgoed in de groenbuffers. Het autochtoon karakter dient bewezen te worden door herkomstcertificaten van de leverancier van het plantsoen. Bij afsterven van het jong plantsoen moeten nieuwe aanplantingen uitgevoerd te worden in het eerstvolgende plantseizoen. De buffers zijn vrij van biocidengebruik tenzij anders bepaald in het beheerplan annex afsprakennota voor het beheer van de te behouden boszone en de buffers;*

- *Ecologisch verantwoord beheer van de ontboste zones in de termijn tussen fase 0 (anno 2016/2017) en fase 7 (anno 2023). Beschrijving van de beheertechnische aspecten om bosvorming tegen te gaan kunnen beschreven worden in de afsprakennota, vermits de ontbossing in eerste instantie aanleiding zal geven tot vorming van een schrale, soortenarm graslandvegetatie;*
- *Uitvoeren van de natuurcompensatie (11.790 m²) door eenmalige kapping en extensief maaibeheer volgens de voorwaarden opgenomen in bijlage 1 van dit advies en volgens de bepalingen van de ontheffing van het verbod op ontbossing met ref. ONTH/16/25/1.1 Het navolgende maairegime moet afgestemd worden op de staat van instandhouding van het in ontwikkeling zijnde heischraal grasland (6230) met overgangen naar soortenrijke water- en verlandingsvegetaties van het litterellion type en het dwergbiezenverbond (3130). Om opvolging te garanderen wordt het ANB gecontacteerd voor het maken van afspraken tot deze gunstige staat is bereikt. Gelet op de ligging van de percelen en de bestaande waterhuishouding, moeten de werken, kappen plus 1 maalbeurt, gebeuren in de loop van 2017 met gebruik van rijplaten en buiten het broedseizoen (begin maart tot eind augustus).*

Conclusie

Op basis van bovenstaande uiteenzetting stelt het Agentschap voor Natuur en Bos vast dat de bestaande natuurwaarden niet worden geschaad. De aanvraag is in overeenstemming met de besluitvorming van de ontheffing project-MER en wordt gunstig geadviseerd.

Het Agentschap voor Natuur en Bos stelt vast dat de vergunningsplichtige activiteit geen betekenisvolle aantasting impliceert voor de instandhoudingsdoelstellingen van de speciale beschermingszone.

Het gunstig advies wordt gegeven mits uitvoering van de bovenstaande voorwaarden in de stedenbouwkundige vergunning

Voorwaarden In het kader van art. 90 bis van het Bosdecreet:

Volgende voorwaarden moeten letterlijk in de voorwaarden van de stedenbouwkundige vergunning worden opgenomen:

- *De vergunning wordt verleend op grond van artikel 90bis, §5, derde lid, van het Bosdecreet en onder de voorwaarden zoals opgenomen in het hierbij gevoegde compensatieformulier met nummer: COMP/16/0168/LI*
- *De te ontbossen oppervlakte bedraagt 120.362 m². Deze oppervlakte valt niet meer onder het toepassingsgebied van het Bosdecreet.*
- *Het ontbossingsplan en het bebossingsplan zoals goedgekeurd door het Agentschap voor Natuur en Bos, dient deel uit te maken van de stedenbouwkundige vergunning.*
- *De compenserende bebossing op de percelen Opglabbeek, 2' afdeling, sectie B, nr. 903C19 over een oppervlakte van 66.366 m² en Opglabbeek, Afdeling, sectie B, nr. 903P3 over een oppervlakte van 91.330 m² dient uitgevoerd te worden binnen 2 jaar vanaf de datum waarop gebruik mag gemaakt worden van deze vergunning. De compenserende bebossing zal uitgevoerd worden door de vergunninghouder. De vergunninghouder verbindt er zich toe om minstens binnen 30 dagen voordat de compenserende bebossing wordt uitgevoerd dit aan het Agentschap voor Natuur en Bos te melden*
- *Wanneer de compenserende bebossing volledig is uitgevoerd, kan de vergunninghouder hiervan een attest bekomen bij de provinciale afdeling van het Agentschap voor Natuur en bos.*

...

Het agentschap Onroerend Erfgoed adviseert op 28 juni 2016 voorwaardelijk gunstig.

Het agentschap Wegen en Verkeer adviseert op 22 augustus 2016 gunstig.

Het agentschap Wegen en Verkeer Limburg adviseert op 6 februari 2017 voorwaardelijk gunstig.

Het Vlaamse Milieumaatschappij adviseert op 1 juli 2016 voorwaardelijk gunstig.

Het provinciebestuur Limburg, directie Omgeving, dienst Water en Domeinen adviseert op 6 juli 2016 voorwaardelijk gunstig.

De FOD Binnenlandse Zaken – ASTRID adviseert op 21 juni 2016 gunstig.

De derde belanghebbende verleent op 21 september 2016 een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden aan de aanvrager. Het college beslist:

“ ...

VERSLAG DEEL 2

(betreft de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening, het proces-verbaal van het openbaar onderzoek en voorstel van antwoord op de bezwaarschriften)

[...]

2.3 Verenigbaarheid met de voorschriften inzake ruimtelijke ordening

(ruimtelijke uitvoeringsplannen, plannen van aanleg, verkavelingsvoorschriften en verordeningen)

De aanvraag is in overeenstemming met de voorschriften van het gewestplan;

De aanvraag is in overeenstemming met de goedgekeurde stedenbouwkundige voorschriften van het hoger Vermeide gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan;

Er werd voldaan aan de stedelijke bouwverordening betreffende houtkanten, houtwallen en waardevolle inheemse bomen, goedgekeurd door de minister dd. 14 mei 1997, meer bepaald: het agentschap Natuur en Bos de stedelijke Dienst Leefmilieu verleenden een voorwaardelijk gunstig advies aan deze aanvraag en het behoud van waardevolle inheemse bomen/houtkanten/houtwallen wordt nagestreefd;

Er werd voldaan aan de stedelijke bouwverordening inzake de parkeerplaatsen, goedgekeurd door de deputatie dd. 28 februari 2008. Er worden voldoende parkeerplaatsen voorzien op eigen terrein en andere vervoerswijzen worden ook voorzien en gestimuleerd (fietspaden, infopunt van De lijn met mogelijke stopplaats ter plaatse);

Er moet een milieuvergunning aangevraagd of voldaan te worden aan de meldingsplicht. De stede bouwkundige vergunning blijft echter geschorst tot de milieuvergunning definitief is verleend of do melding is gebeurd;

Er werd voldaan aan het besluit van de Vlaamse regering van 5 juli 2013 houdende vaststelling van een gewestelijke stedenbouwkundige- verordening inzake hemelwaterputten, infiltratievoorzieningen, buffervoorzieningen en gescheiden lozing van afvalwater en hemelwater: de ingediende hemelwateraanstijplijst werd gecontroleerd en correct bevonden;

Er werd voldaan aan het besluit van de deputatie van het provinciebestuur Limburg van 4 februari 2016 betreffende de gemeentelijke stedenbouwkundige verordening aangaande de bouwvrije strook van 5 m;

2.4 Verenigbaarheid met andere voorschriften

In toepassing van het besluit van de Vlaamse Regering dd. 14 oktober 2011, tot vaststelling van nadere regels voor de toepassing van de watertoets, tot aanwijzing van de adviesinstantie en tot vaststelling van nadere regels voor de adviesprocedure bij de watertoets, vermeld in artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003, gewijzigd 19 juli 2013, betreffende het integraal waterbeleid,

kan het voorliggend project positief beoordeeld worden, gezien het project niet gelegen is in overstromingsgevoelig gebied. Het project heeft slechts een beperkte oppervlakte en er wordt geen schadelijk effect verwacht voor de omgeving;

Projectmilieueffectrapportage

De aanvraag valt onder het toepassingsgebied van bijlage II van het besluit inzake projectmilieueffectrapportage van 10 december 2004 en latere wijzigingen. Door de aanvrager werd een verzoek tot ontheffing van de opmaak van een milieueffectrapport ingediend in mei 2016. Het Departement Leefmilieu, Natuur & Energie heeft het verzoek voor een periode van 4 jaar ingewilligd op 30-05-2016; [...]

2.6 Bespreking van de resultaten van het openbaar onderzoek

Op datum van 03-08-2016 werd een proces-verbaal van sluiting van het openbaar onderzoek opgemaakt;

Gelet op de vereisten die de Raad voor Vergunningsbetwistingen ter zake oplegt aan de vergunningverlener: om te voldoen aan de opgelegde motiveringsverplichting volstaat het dat de vergunningverlener in haar beslissing de redenen vermeldt waarop deze is gesteund. Zij is er niet toe gehouden alle in de loop van de procedure aangevoerde bezwaren een voor een te beantwoorden (RvVb/A/1516/0884 van 31 maart 2016, in dezelfde zin: RvVb nr. A/2015/0261 van 21 april 2015 en RvVb/A/1516/0239 van 24 november 2015).

Gelet op het feit dat er 1533 bezwaarschriften ingediend werden (1523 tijdig en 10 buiten de periode);

de volgende bezwaarschriften werden tijdig ingediend tijdens het openbaar onderzoek:

- 1517 bezwaarschriften via vzw Natuurpunt;
- 1 gezamenlijk bezwaarschrift van het Natuurpunt Limburg, BOS+ en Natuurpunt;
- 4 bezwaarschriften van natuurlijke personen;
- 1 bezwaarschrift van de Limburgse Milieukoepel;

de volgende bezwaarschriften werden laattijdig ingediend tijdens het openbaar onderzoek:

- 10 bezwaarschriften van natuurlijke personen.

Deze bezwaren werden als volgt samengevat en onderzocht en aan het college wordt voorgesteld om de klachten als volgt te beoordelen:

1. Overwegende dat in de ingediende bezwaarschriften wordt aangehaald dat de vergunningaanvraag de "resultante zou vormen van een manifest illegaal besluitvormingsproces dat tien jaar gelegen een aanvang nam tegen eerder gemaakte afspraken in, dat de eerste uitbreiding aanvaardbaar werd geacht mits werd gegarandeerd dat verdere uitbreidingen op lange termijn worden uitgesloten, dat bij de eerste uitbreiding werd benadrukt dat het zou gaan om een eenmalige aantasting van Europees beschermde natuur, dat de beide voorwaarden die cruciaal bleken om de eerste uitbreiding verteerbaar te maken, met de voeten worden getreden, dat meer bepaald de beoogde natuurherstelmaatregelen niet werden uitgevoerd, dat de tweede uitbreiding in 10 hectare Europees beschermd natuurgebied plaatsvindt in de eerder aangeduide herstelzone, dat hierdoor de verdere uitvoering van de eerder beloofde herstelwerkzaamheden definitief onmogelijk worden gemaakt, dat in totaal 15 hectare SBZ-H wordt omgezet naar industrieterrein binnen een tijdsbestek van 6 jaar zonder toepassing van de afwijkingsprocedure uit artikel 6, lid 4 van de Habitatrichtlijn, dat er sprake zou zijn van een 'death by a thousand cuts'-scenario en dat het GRUP 2016, dat de basis vormt voor de

huidige aanvraag, met flagrante onwettigheden is behept, dat de vergunningverlener niet anders zou kunnen dan het plan buiten toepassing te laten op basis van artike159 van de Grondwet;

dat in antwoord op deze opmerkingen kan worden gesteld dat deze kritieken inherent betrekking hebben op de beide planprocessen die in het verleden werden doorlopen voor het betreffende plangebied, te weten het GRUP 'Transportzone H. Essers en Zonen NV te Genk' en het GRUP 'Uitbreiding transportbedrijf H. Essers', dat de beide GRUPS respectievelijk definitief vastgesteld zijn op 6 maart 2009 en 25 maart 2016 en respectievelijk in werking zijn getreden op 8 april 2009 en 29 april 2016; dat de beide GRUPS zich ten aanzien van de stad Genk manifesteren als een overheidshandeling waar de stad Genk niet aan voorbij kan gaan; dat het de stad Genk, in hoedanigheid van actief bestuur, niet toekomt om een inhoudelijk onderzoek door te voeren naar de al dan niet wettigheid van de beide GRUPS, dat volgens de rechtspraak van de Raad van State het artikel 159 van de Grondwet zich niet tot het actief bestuur richt, maar tot de met eigenlijke rechtspraak belaste organen (RvS nr. 105.038 van 22 maart 2002), dat bezwaarindieners ook niet aantonen dat de beide GRUPS kunnen worden beschouwd als onbestaande rechtshandelingen die behept zijn met een zware en manifeste onwettigheid (bijvoorbeeld: manifeste onbevoegdheid, geen voorwerp,...), of werden uitgelokt door bedrog en dat om die reden de GRUPS moeten worden beschouwd als onbestaande administratieve rechtshandeling en op grond van artikel 159 Grondwet ter zijde moeten worden gelaten, dat prima facie immers kan worden vastgesteld dat het GRUP 'Uitbreiding transportbedrijf H. Essers' een passende beoordeling bevat waaruit blijkt dat er geen compenserende maatregelen vereist zijn in hoofde van artikel 36ter § 5 van het Natuurdecreet en dat er geen afwijkingsprocedure overeenkomstig artikel 6.4 van de Habitatrichtlijn, zoals omgezet in artikel 36ter § 5 van het natuurdecreet doorlopen dient te worden, dat deze passende beoordeling definitief goedgekeurd werd door het Agentschap voor Natuur en Bos op 27 oktober 2014, dat de passende beoordeling tot de conclusie komt dat niet verwacht wordt dat de uitvoering van het voorgenomen plansignificant negatieve effecten zal genereren op het niveau van de Europese habitats en soorten van het habitatrichtlijngebied en hun instandhoudingsdoelstellingen op voorwaarde dat de milderende maatregelen zoals voorgesteld in de passende beoordeling worden genomen, dat eenvoudig kan worden vastgesteld dat deze milderende maatregelen als een onderdeel van de milderende maatregelen zijn opgenomen in het plan-MER en ook werden vertaald in de verordende bepalingen van het GRUP 'Uitbreiding transportbedrijf H. Essers, dat het plangebied van het GRUP 'Uitbreiding transportbedrijf H. Essers' in eerste instantie de uitbreidingszone zelf omvat, maar bijkomend ook de huidige bestemde en vergunde site en de resterende natuurzones tussen de bestaande omliggende wegen (Wagemanskeel/N726 en E314), dat het plan-MER expliciet aangeeft dat de uitbreiding in het Plan-MER volledig is onderzocht, dat de bestaande site ook beoordeeld is als onderdeel van de referentiesituatie en dat eveneens cumulatieve effecten van de bestaande site en de uitbreiding werden onderzocht en beoordeeld, dat het niet uitvoeren van vergunningsvoorwaarden bij stedenbouwkundige vergunningen toebehoort aan het handhavingscontentieux, dat niet kan worden ingezien op welke wijze de niet uitvoering van stedenbouwkundige vergunningsvoorwaarden de wettigheid van het GRUP 'Uitbreiding transportbedrijf H. Essers' in gedrang zou kunnen brengen en dat al deze vaststellingen tot de conclusie nopen dat het aan de stad Genk, als orgaan van actief bestuur, te dezen niet toekomt om het GRUP 'Uitbreiding transportbedrijf H. Essers' op grond van artikel 159 Grondwet buiten toepassing te verklaren en om die reden de stedenbouwkundige vergunningsaanvraag te weigeren. [...]

2. *Overwegende dat in de ingediende bezwaarschriften wordt aangehaald dat een advies van de Raad van State — afdeling wetgeving de onwil, om tijdens de vaststellingsprocedure van*

het GRUP 'Uitbreiding transportbedrijf H. Essers' een uitzonderingsprocedure te volgen inzake natuurcompensatie, zou verwoorden, dat het verplaatsen van de rupsen / het rupsenbiotoop een compenserende- en geen milderende maatregel vormt en dat uit een derde opinie van de KU Leuven zou blijken dat het gebied habitatwaardig is (de mogelijkheden zou aanwezig zijn om de habitattypes 6230 en 9190 te ontwikkelen op percelen waar deze thans niet voorkomen), waaruit wordt afgeleid dat ten gevolge van de uitbreiding wel degelijk Europese habitattypes rechtstreeks verloren zullen gaan;

dat in antwoord op deze opmerkingen kan worden gesteld dat het door de Raad van State uitgebrachte advies betrekking heeft op de vaststellingsprocedure van het GRUP 'Uitbreiding transportbedrijf H. Essers' en dat dit GRUP inmiddels definitief is en in werking is getreden, dat het advies bovendien in de voorwaardelijke wijs wordt gesteld, dat de adviesgever van de Raad van State immers het volgende schrijft: "Indien de betreffende stedenbouwkundige voorschriften zouden moeten worden beschouwd als compenserende maatregelen voor een betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van een speciale beschermingszone, moet worden vastgesteld dat voor het voorliggende plan niet blijkt dat is voldaan aan alle voorwaarden die in artikel 36ter § 2 van het decreet van 21 oktober 1997 zijn bepaald opdat een plan zou kunnen worden vastgesteld niettegenstaande het zulk een aantasting kan veroorzaken" en "dient er op te wijzen dat het definitief beslechten van de vraag of bepaalde maatregelen moeten worden beschouwd als milderend dan wel als compenserend, en of die maatregelen daartoe toereikend zijn, voornamelijk een inschatting vergt van feitelijke gegevens die binnen het bestek van een adviesaanvraag niet kan worden uitgevoerd", dat de bezwaren van bezwaarindieners bijgevolg dan ook helemaal niet 'perfect worden verwoord door de afdeling Wetgeving van de Raad van State, dat bij de vergunningsaanvraag een ontheffingsnota, een passende beoordeling en een beslissing van het departement Leefmilieu, Natuur en Energie wordt gevoegd waarbij een ontheffing van de verplichting tot het opstellen van een project-MER wordt toegekend voor de uitbreiding van de opslagcapaciteit van H. Essers Logistics Company NV te Genk, dat het (zoals ook hoger opgemerkt) niet toekomt aan de stad Genk, in hoedanigheid van actief bestuur, om deze ontheffingsbeslissing, tenzij deze beslissing zo grof onregelmatig is dat zij voor onbestaande moet worden gehouden (wat op het eerste gezicht ook helemaal niet blijkt), aan een inhoudelijk onderzoek te onderwerpen naar de al dan niet wettigheid van deze beslissing, dat in de passende beoordeling wordt geconcludeerd dat door de uitbreiding geen significant negatieve effecten worden verwacht voor de beschermde habitats en soorten van het habitatrichtlijngebied, dat in de passende beoordeling wordt geconcludeerd dat de effecten niet betekenisvol zijn en geen nadelige invloed hebben op het behalen van de instandhoudingsdoelstellingen indien een aantal maatregelen worden genomen die verankerd werden in het GRUP, dat het Agentschap voor Natuur en Bos de volgende conclusie formuleert over de passende beoordeling: "Het Agentschap voor Natuur en Bos stelt vast dat de vergunningsplichtige activiteit geen betekenisvolle aantasting impliceert voor de instandhoudingsdoelstellingen van de speciale beschermingszone. Het Agentschap voor Natuur en Bos verklaart zich akkoord met de conclusies uit de passende beoordeling. De passende beoordeling wordt gunstig geadviseerd" en dat het Agentschap vaststelt dat: "er voldoende wordt aangetoond dat er geen aanzienlijke milieueffecten op aanwezige natuurwaarden zullen veroorzaakt worden.", dat in dit geval geen toepassing dient te worden gemaakt van de uitzonderingsprocedure van artikel 36 ter § 5 van het Natuurdecreet omdat uit de aanvraagdocumenten blijkt dat de aanvraag geen betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van het gebied zal veroorzaken, dat bezwaarindieners niet aantonen dat het, in weerwil met de bevindingen in de documenten in het aanvraagdossier, gaat om compenserende in plaats van milderende maatregelen, dat het verplaatsen van het rupsenbiotoop hier geen afbreuk aan doet, dat in de passende beoordeling wordt aangehaald dat tijdens de werkzaamheden de beschermingsmaatregel wordt genomen om het bestaand rupsenbiotoop te verplaatsen door het afgraven van zoden en verplaatsen naar nieuwe locaties

in de randzone van het nieuwe fietspad aan de noordzijde van de uitbreiding, dat deze verplaatsing éénmalig zal gebeuren en in één seizoen zal worden uitgevoerd om de verstoring op de rupsenbiotoop zo klein mogelijk te houden, dat deze maatregelen in het 'Uitbreiding transportbedrijf H. Essers' werden opgenomen als milderende maatregelen, dat in de passende beoordeling wordt aangehaald dat er aan de noordzijde van het verlegde fietspad, ten noorden van de uitbreidingszone en aan de westzijde van de bufferzone, nieuwe leefgebieden voor de Spaanse vlag worden voorzien, dat moet worden aangetipt dat in de passende beoordeling wordt aangehaald door de uitbreiding slechts een deel van de biotoop wordt ingeperkt en dat de zonbeschenen en drogere delen — typisch vlinderbiotoop — begeleidend aan het hoger gelegen fietspad tussen de uitbreidingszone en de bestaande site gevrijwaard blijven, zodat het verdwijnen van een deel van geschikt biotoop geen meetbare of aantoonbare gevolgen heeft voor de staat van instandhouding van de Spaanse vlag, temeer daar het om een mobiele soort gaat met op regionaal vlak een goede staat van instandhouding, dat, tot slot, in de passende beoordeling bij de aanvraag wordt opgemerkt dat bij de vaststelling van de gewestelijke instandhoudingsdoelstellingen voor Spaanse vlag werd vermeld dat er geen extra oppervlakte leefgebied nodig is naast de vooropgestelde extra oppervlaktes Europees te beschermen habitats en leefgebied van andere Europees te beschermen soorten en de algemene kwaliteitsverbetering ten gevolge van het huidige milieubeleid, dat in de documenten bij het aanvraagdossier geen poging wordt ondernomen 'tot ontkenning dat er actueel habitat gebied aanwezig is, dat de passende beoordeling een uitvoerig werkplan voor inrichting en bescherming van de Spaanse vlag bevat, dat de passende beoordeling hier integendeel zeer klaar in is, dat de passende beoordeling stelt dat ter hoogte van de uitbreidingszone en de onmiddellijke omgeving er actueel geen Europese habitattypes voorkomen volgens de habitatkaart versie 5.2 en de nieuwe versie van de habitatkaart en de biologische waarderingskaart BWK — Habitatkaart v2.2-toestand 2014 en bij een actualisatie van de BWM (juni 2014) bij de opmaak van de plan-MER en passende beoordeling, dat de passende beoordeling ook opmerkt dat de abiotiek van de uitbreidingszone wijst op potenties voor de ontwikkeling van schrale grasland- en heidevegetaties (habitattypes 2310, 2330, 4030, 4030, 6230) of voedselarme eiken-berkenbossen (habitatype 91090), afhankelijk van het ingestelde beheer, dat het gegeven dat er potenties zijn voor de ontwikkeling van habitattypen niet betekent dat deze habitattypen ook daadwerkelijk aanwezig zijn, dat de vraag bovendien kan worden gesteld of de habitattypen wel kunnen worden ontwikkeld op het stuk grond dat ontegensprekelijk ingesloten is door harde barrières (een autosnelweg en een industrieterrein), dat het bijgebrachte rapport van de KU Leuven als doelstelling aangeeft 'de evaluatie van de habitatwaardigheid van de vegetatie in het plangebied van het GRUP, dat het rapport voorts vermeldt dat in 2015 door het INBO reeds een actualisatie van de biologische waarderingskaart en habitatkaart van het plangebied werd uitgevoerd, dat het rapport letterlijk aangeeft dat 'de actualisatie van de BWK (INBO, 2015) werd gebruikt als basis voor de evaluatie van de habitatwaardigheid van de vegetatie, dat de passende beoordeling bij de aanvraag motiveert waarom het standpunt van het INBO niet wordt bijgetreden, dat de passende beoordeling dienaangaande de volgende motivering bevat: "Het standpunt van het INBO wordt niet bijgetreden. Met betrekking tot de aanwezigheid van habitatype 9190 is vast te stellen dat dit standpunt ingaat tegen de richtlijnen van het INBO zelf, onder meer in het rapport 'Ontwikkeling van criteria voor de beoordeling van de lokale staat van instandhouding van de Natura2000 habitattypen' (INBO, T'jollyn et al. 2009). Opdat er sprake is van habitatype 9190 is immers vereist dat er sprake is van oude loofhout bossen. Het bos binnen het plangebied is een oud naaldhoutbos met bijmenging van loofhout. Om te voldoen aan de definitie "oud bos" zou het bos minstens 100 jaar met oude eikenbestanden moeten bevatten, hetgeen niet het geval is. Bovendien blijkt uit het advies van het INBO dat de aanwezige heidevegetatie, aangeduid als nummers 2 en 3 op figuur 3 bij het advies van 30 oktober 2015, zich buiten het plangebied en dus ook het projectgebied bevinden, namelijk op het openbaar domein dat grenst aan het plangebied", dat in de passende beoordeling wordt gesteld dat de afwezigheid van Natura 2000

habitats in het gebied werd bevestigd bij een terreincontrole in, februari 2016 door Dr. Alain De Vocht en dat om die redenen de door bezwaarindieners geciteerde bevindingen in hun bijgebrachte rapport niet worden bijgetreden.

3. Overwegende dat in de ingediende bezwaarschriften wordt aangehaald dat de compensatiefactor voor de ontbossing in de aanvraag varieert van 0 naar 1 tot 2 en het niet duidelijk is waarom niet de hoogste compensatiefactor 3 (habitatwaardig bos) in het compensatievoorstel wordt aangehaald, dat het zonder kaart onmogelijk is om te achterhalen over welke delen van percelen de aanvrager het heeft en op welke wijze de CF's werden bepaald voor welk deel van de oppervlakte, dat een afschrift van de kaart en bijhorende duiding ter beschikking dient te worden gesteld, dat het niet weerhouden van CF3 niet in overeenstemming is met de actualisatie van de actuele habitats op de BWK door INBO, dat het weerhouden van een lage CF als resultante van jarenlange onwil om natuurmaatregelen uit te voeren niet kan worden aanvaard en het plan-MER een deel van de compensatie weerhoudt als een zogenaamde 'natuurcompensatie' en dat dit niet werd vertaald in het boscompensatievoorstel;

dat in antwoord op deze opmerkingen kan worden gesteld dat de bezwaarindieners aangeven dat zij kennis hebben genomen van het boscompensatievoorstel uit het aanvraagdossier; dat het doel van het openbaar onderzoek dan ook bereikt is: het bestuur heeft de noodzakelijke inlichtingen en gegevens verstrekt die de belanghebbenden in concreto toelieten om hun bezwaren en opmerkingen te formuleren; dat de regelgeving nergens voorschrijft dat bij een boscompensatievoorstel een afschrift van de kaart en bijhorende duiding dienen te worden gesteld, dat de stad Genk zich op basis van het boscompensatiedossier voldoende geïnformeerd acht om de vereiste boscompensatie ter dege te beoordelen, dat in het plan-MER bij het GRUP 'Uitbreiding transportbedrijf H. Essers' wordt opgemerkt dat het grotendeels dennenaanplanten betreft, waarvan het grondvlak van het inheems loofhout, dat zich in hoofdzaak in de onder- en nevenetage bevindt, lager is dan 20%, en dan hier vooral compensatiefactor 1 aan de orde is, dat de compensatiefactor afhankelijk is van het type bos: ontbossen van Europees te beschermen boshabitats = 3, inheems loofbos = 2, gemengd bos = 1,5 en niet inheems loofbos of naaldbos = 1, dat de compensatiefactoren worden toegelicht in het compensatievoorstel, dat de compensatiefactor afhankelijk is van de boomsoortensamenstelling en in voorkomend geval de aanwezigheid van één of meerdere Europees te beschermen boshabitats, dat compensatiefactor 3 een bos vormt dat beantwoordt aan een of meerdere van de volgende habitat-codes: 2160: Duinen met *Hyppophae rhamnoides*, 2170: Duinen met *Salix repens* ssp. *Argentea* (*Salicion arenariae*), 2180: Beboste duinen van het Atlantische, Continentale and Boreale kustgebied, 9110: Beukenbossen van het type *Luzulo-Fagetum*, 9120: Zuurminnende Atlantische beukenbossen met ondergroei van *Ilex* of soms *Taxus* (*Quercion robori-petraeae* if *Ilici-Fagion*), 9130: Beukenbossen van het type *Asperulo-Fagetum*, 9150: Midden-Europese kalkminnende beukenbossen behorend tot het *Cephalanthero-Fagetum*, 9160: Sub-Atlantische en midden-Europese wintereikenbossen of eikenhaagbeukbossen behorend tot het *Carpinion-betuli*, 9190: Oude zuurminnende eikenbossen met *Quercus robur* op zandvlakten, 91D0: Veenbossen 91 EO: Alluviale bossen met *Alnion glutinosa* én *Fraxinus excelsior* (*Alno-Padion*, *Alnion incanae*, *Salicion albae*), 91 F0: Gemengde eiken-iepen-essenbossen langs de oevers van grote rivieren met *Quercus obur*, *Ulmus laevis*, *Fraxinus excelsior* of *Fraxinus angustifolia* (*Ulmenion minoris*), dat de reden waarom de aanvraag niet voorziet in factor 3 eenvoudigweg ligt binnen het gebrek aan aanwezigheid van een met deze factor corresponderende bebossing binnen het plangebied, dat in de eerdere weerlegging van de bezwaren wordt geduid waarom de aangehaalde actualisatie van de habitats door INBO niet wordt bijgetreden, dat de stad Genk de mening van bezwaarindieners niet deelt 'dat het weerhouden van een lage CF de resultante vormt van jarenlange onwil om natuurmaatregelen uit te voeren', dat vergunningverlener de situatie dient

te beoordelen zoals deze zich feitelijk aandient op het ogenblik van de vergunningsbeslissing, dat door de bezwaarindieners niet wordt verduidelijkt op welke wijze de gunning van de aanvraag in het gedrang komt door hun argument dat 'het plan-mer weerhoudt een deel van de compensatie als een zogenaamde 'natuurcompensatie'; dit wordt niet vertaald in het boscompensatievoorstel, dat bezwaarindieners hiermee kennelijk uitgaan van de verkeerde premisse dat het stuk grond van de boscompensatie wordt ingeschakeld voor de natuurcompensatie, dat de boscompensatie en de natuurcompensatie betrekking hebben op andere stukken grond, dat om de uitbreiding mogelijk te maken een ontbossing noodzakelijk is over een oppervlakte van 108.572 m² (grondgebied Genk en Zonhoven samen) met boscompensatie in natura over een oppervlakte van 134.116 op percelen gelegen op het grondgebied van de gemeente Opglabbeek, 2de Afd, Sie B, nr(s). 903C19 (oppervl. 42.786 m²) en 903P3 (oppervl. 91.330 m²), dat naast deze ontbossing van 108,572m², er eveneens een ontbossing in het kader van natuurcompensatie van 11.790 m² gerealiseerd wordt die meetelt bij de boscompensatie, dat hierdoor een oppervlakte van 120.362m² (108.972m² + 11.790m²) in aanmerking komt voor boscompensatie, dat er voor deze ontbossing van 120.362m² bosbestanden een compensatie wordt voorgesteld in natura over een oppervlakte van 157.696m²(compensatiefactor 1, 1,5 en 2).

4. Overwegende dat in de ingediende bezwaarschriften wordt aangehaald dat het **compensatievoorstel** voor het verlies van heide en bosbes onuitvoerbaar zou zijn omdat de locatie voor de compensatie een stuk grond in gebruik als akker betreft en het plan-mer op de pagina's 271-274 zou vermelden dat heide en bosbes deel zullen uitmaken van de compensatie;

dat in antwoord op deze opmerkingen kan worden gesteld dat in de plan-MER bij het GRUP 'Uitbreiding transportbedrijf H. Essers' wordt aangehaald dat het aan te bevelen valt de compensatie uit te voeren in de nabijheid van de zone waar het bos verloren gaat en waar vergelijkbare abiotische condities aanwezig zijn en dat dit bijvoorbeeld kan door in de omgeving van de uitbreidingszone een bosvorming door te voeren op vergelijkbare arme zandbodems die actueel nog aangereikt zijn door landbouwgebruik, dat het in plan-MER voorts wordt opgemerkt dat na het afgraven van de voedselrijke bouwvoor inheemse eikenberkenbossen kunnen warden aangeplant, dat bezwaarindieners zelf aangeven dat de compensatie zal plaatsvinden op een grond in gebruik als akker, dat in het plan-MER dienaangaande de volgende milderende maatregel wordt aangegeven: 'Compensatie van de verboden te wijzigen vegetaties: creëren 1,03 ha bijkomende oppervlakte schraal grasland in deelgebied 3 Teut en Tenhaagdoornheide van de SBZ-H, dat de aanvraag hier aan tegemoet komt met een natuurcompensatievoorstel, dat om te voldoen aan de compensatie door de aanvrager een oppervlakte van ca. 1,18ha grond werd aangekocht, dat de percelen voor de compensatie beheerd zullen worden met het oog op het creëren van schrale graslanden, dat dit het éénmalig verwijderen van opgaand groen en het toepassen van een extensief maaibeheer voor gevolg heeft, dat deze handelwijze volledig tegemoetkomt aan de ter zake geldende regelgeving, dat de regelgeving nergens voorschrijft dat het natuurcompensatievoorstel vergezeld dient te zijn van een 'ecologische onderbouwing bij het voorstel, dat het door bezwaarindieners niet wordt aangetoond dat het voorstel onuitvoerbaar zou zijn en dat het zaak is voor de aanvrager om het natuurcompensatievoorstel uit te voeren;

5. Overwegende dat in de ingediende bezwaarschriften wordt aangehaald dat een aantal gronden in eigendom van de stad Genk belast zijn met een machtiging tot vervreemding aan de vergunningsaanvrager, dat de stad Genk op deze gronden 2,34 hectare compenserende bebossing moet uitvoeren, dat deze gronden belast zouden zijn met een verplichting uit het verleden die de stad nog niet zou zijn nagekomen, dat de vergunningsaanvrager bij het verwerven van een beboste eigendom ook de erop rustende

rechten en verplichten overneemt, dat dit concreet voor gevolg zou hebben dat de aanvrager niet in de mogelijkheid is om de vergunning uit te voeren omdat de vergunningsaanvrager verplicht zou zijn om bos aan te planten in plaats van te bouwen op het gedeelte van de gronden van de stad en dat om die redenen de vergunningsaanvrager niet over een bouwrecht zou beschikken;

dat in antwoord op deze opmerkingen kan worden gesteld dat volgens artikel 4.2.22 VCRO vergunningen een zakelijk karakter hebben en worden verleend onder voorbehoud van de op het onroerend goed betrokken burgerlijke rechten, dat volgens de Raad voor Vergunningsbetwistingen betwistingen over het al dan niet bestaan van zakelijke rechten op de betrokken percelen en de interpretatie en omvang ervan, volgens artikel 144 van de Grondwet tot de uitsluitende bevoegdheid van de burgerlijke rechtbanken behoren, het niet de taak is van de vergunningverlenende overheid om daarover te oordelen en dat de aanvrager van een stedenbouwkundige vergunning niet noodzakelijk de eigenaar dient te zijn van de percelen waarop de aanvraag betrekking heeft (RvVb nr. A/2015/0369 van 16 juni 2015), dat eveneens volgens de Raad voor Vergunningsbetwistingen artikel 4.2.22 VCRO de bevestiging vormt van het beginsel dat de geschillenbeslechting inzake burgerlijke rechten niet toekomt aan de vergunningverlenende overheid, die als orgaan van actief bestuur tot taak heeft om vergunningsaanvragen te beoordelen overeenkomstig de toepasselijke regelgeving, en niet kan noch mag optreden als rechter die uitspraak doet over een betwisting inzake burgerlijke rechten en verplichtingen (RvVb nr. RvVb/A/1516/1096 van 10 mei 2016), dat daargelaten deze vaststellingen nog kan worden opgemerkt dat de argumentatie van bezwaarindieners geen rekening houdt met de sindsdien gewijzigde toestand ingevolge de inwerkingtreding van het GRUP 'Uitbreiding transportbedrijf H. Essers, dat de bij het GRUP horende stedenbouwkundige voorschriften verordende kracht hebben voor de stad Genk, dat te dezen enkel de huidige vergunningsaanvraag ter beoordeling voorligt, dat deze aanvraag zich afstemt op de stedenbouwkundige voorschriften van het GRUP, dat de aanvraag voorziet in een afdoend boscompensatievoorstel en dat bezwaarindieners het dan ook niet bij het rechte eind hebben.

6. *Overwegende dat in de ingediende bezwaarschriften wordt aangehaald dat percelen waarop de ontbossing gepland is in eigendom zouden zijn van twee openbare overheden (de stad Genk en het ANB), dat het om die reden zou gaan om een aanvraag tot ontbossing van een openbaar bos dat de zwaarste bescherming zou genieten onder het bosdecreet, dat volgens artikel 90 van het Bosdecreet openbare onroerende goederen niet vervreemd kunnen worden zonder machtiging van de Vlaamse regering, dat de vergunningsaanvraag deze machtiging niet bevat, dat om die reden de vergunningsaanvrager geen gebruiksrechten kan laten gelden op de percelen van de aanvraag en dat de leer omtrent betwistingen in verband met zakelijke rechten niet zou opgaan, gelet op het arrest van de Raad voor Vergunningsbetwistingen nr. A/2014/0753 van 4 november 2014;*

dat in antwoord op deze opmerkingen kan worden gesteld dat volgens artikel 4.2.22 VCRO vergunningen inderdaad een zakelijk karakter hebben en worden verleend onder voorbehoud van de op het onroerend goed betrokken burgerlijke rechten, dat de verwijzing naar het arrest van de Raad voor Vergunningsbetwistingen nr. A/2014/0753 van 4 november 2014 niet opgaat, dat in dit arrest immers werd geoordeeld dat het beginsel van artikel 4.2.22 VCRO niet belet dat een vergunningverlenende overheid vaststellingen kan doen omtrent burgerlijke rechten waarover geen betwisting bestaat, waarvan het bestaan door de betrokken partijen wordt erkend of die zijn vastgesteld in een akte die de nodige bewijskracht heeft, de Raad voor Vergunningsbetwistingen stip dus aan de stad Genk wel rekening kan houden met burgerlijke rechten (1) waarover geen betwisting bestaat, (2) waarvan het bestaan door de betrokken partijen wordt erkend of (3) die zijn vastgesteld in een akte die de nodige bewijskracht heeft, dat deze drie situaties zich te dezen niet voordoen, dat de facetwetgeving van het Bosdecreet

uiteraard dient te worden gerespecteerd, dat de vergunningsaanvraag kan worden uitgevoerd bij het bekomen van een machtiging van de Vlaamse regering, dat het niet aan de stad Genk toekomt om deze machtiging af te leveren, dat de gebruikelijke procedure dient te worden gevoerd om deze machtiging te bekomen, dat echter uit niets blijkt, laat staan dat bezwaarindieners zulks ook maar aannemelijk maken, dat deze machtiging niet zal worden verleend, dat bij het verkrijgen van een machtiging de vergunningsaanvrager wel gebruiksrechten kan laten gelden op kwestieuze percelen en dat om die redenen dit bezwaar niet wordt weerhouden.

- 7. Overwegende dat in de ingediende bezwaarschriften wordt aangehaald dat niet is voldaan aan de watertoets nu er een overduidelijk schadelijk effect zou zijn op de kwantitatieve toestand van het grondwater en er geen dwingende redenen van groot maatschappelijk belang voorhanden zouden zijn, dat er minstens onduidelijkheid zou bestaan over de actuele toestand van de grondwatertafel in het projectgebied, dat bezwaarindieners een eigen studie van Dr. A.J.M. Jansen bijvoegen en dat deze studie concludeert dat het onduidelijk zou zijn op welk deel van het Natura2000-gebied de aanvraag effect zal hebben, dat het niet zou zijn aangetoond dat de infiltratievoorziening het optreden van verdroging of vernatting op het gebied 't Wad zal tegengaan, dat het MER bij het GRUP het risico op vernatting niet in beeld zou brengen, dat de watervoorziening van de Teut wordt bedreigd, dat de kwaliteit van het hemelwater niet hetzelfde is omdat het water is vervuild met KWS en dat de ontheffingsnota in strijd zou zijn met de bepalingen van het plan-MER omdat het plan-MER zou stellen dat het hemelwater maximaal moet worden geïnfiltreerd via het bufferbekken terwijl de aanvraag het hemelwater opvangt in hemelwaterputten per hal en een bufferbekken voor bluswater;*

dat in antwoord op deze opmerkingen kan worden gesteld dat de ontheffingsnota bij de aanvraag aangeeft dat het hemelwater afkomstig van de bijkomende verharde terreinen over diverse zandvang en KWS-afscheiders wordt gestuurd, waarna het gezuiverd wordt afgevoerd naar het infiltratiebekken, dat volgens de ontheffingsnota het hemelwater van de daken (zuiver regenwater) rechtstreeks loopt naar de infiltratievoorziening, dat volgens de ontheffingsnota met betrekking tot de bodem en grondwater de effecten inzake direct ruimtebeslag, bodemverstoring, wijziging bodemkwaliteit en grondwaterkwaliteit als gering negatief tot verwaarloosbaar worden ingeschat en er bijgevolg aanzienlijke negatieve effecten niet worden verwacht, dat de VMM in haar advies van 1 juli 2015 stelt dat voor wat betreft het aspect infiltratie de schadelijke effecten kunnen worden ondervangen indien de aanvraag voldoet aan de gewestelijke stedenbouwkundige verordening inzake hemelwaterputten e.a., dat de VMM in haar advies van 1 juli 2015 concludeert dat er vanuit kan worden gegaan tot mits een correcte uitvoering van de infiltratiewadi het overgrote deel van het hemelwater dat op het terrein kan infiltreren in de toekomst eveneens kan infiltreren en dat mits een goede infiltratie de impact op het grondwatersysteem beperkt zal zijn, dat de VMM in haar advies van 1 juli 2015 ook concludeert dat met betrekking tot het aspect grondwaterstroming geen significant negatieve effecten worden verwacht aangezien geen grote ondergrondse constructies worden aangelegd, dat de aanvraag door de VMM dan ook gunstig wordt geadviseerd, dat de aanvraag aangeeft dat de infiltratievoorziening groter wordt uitgevoerd dan opgelegd binnen de geldende gewestelijk stedenbouwkundige verordening zodat ook grote stortbuiten kunnen worden opgevangen, dat de bezwaarindieners slechts ten dele citeren uit de passende beoordeling uit de aanvraag, dat de passende beoordeling met betrekking tot de verstoring van de waterhuishouding immers concludeert dat door de ingebouwde maatregelen in het voorgenomen project de effecten door mogelijke wijziging van de waterhuishouding in het omliggende habitatrichtlijngebied verwaarloosbaar zijn, dat aan het in de passende beoordeling gesignaleerde risico op verdroging van kwelstromen in de aanvraag wordt tegemoet gekomen door de infiltratievoorziening in de aanvraag, dat bezwaarindieners op dit

punt tegenstrijdig zijn door enerzijds een risico op verdroging aan te kaarten op basis van enkele passages uit de passende beoordeling en anderzijds een risico op vernatting naar voren te schuiven in hun bijgebrachte rapport, dat dit rapport in de conclusie voornamelijk uitgaat van presumpties die niet worden gestaafd, dat volgens het rapport het risico op vernatting 'niet denkbeeldig is', maar in het rapport niet wordt aangetoond, dat de stad Genk het niet eens is met de stellingname in het rapport dat het onvoldoende zou zijn aangetoond dat de geplande infiltratievoorziening het optreden van verdroging of vernatting zal tegengaan, dat op basis van de documenten in het aanvraagdossier en de adviesverlening de stad Genk van mening is dat de aanvraag de watertoets doorstaat, dat specifiek met betrekking tot de opmerking van zogenaamde verouderde gegevens nog kan worden opgemerkt dat het model dat werd gebruikt voor het opstellen van het plan-MER voldoet aan de eisen van de MER-richtlijnen, dat de kritiek dat het plan-MER zou uitgaan van verouderde gegevens zich richt tegen het plan-MER en niet zozeer tegen de stedenbouwkundige vergunningsaanvraag, dat niettemin kan worden opgemerkt dat de ecohydrologiestudie van het gebied inderdaad dateert van 2002, maar dat deze studie geenszins als achterhaald kan worden beschouwd aangezien er sindsdien geen ingrijpende wijzigingen hebben plaatsgevonden, dat bezwaarindieners ook niet aantonen dat deze gegevens van 2002 niet in de besluitvorming zouden kunnen worden betrokken, dat in de passende beoordeling bij de aanvraag wordt geconcludeerd dat de maatregelen in het project er voor zorgen dat de effecten door mogelijke wijziging van de waterhuishouding in het omliggende habitatrichtlijngebied verwaarloosbaar is, alle hemelwater zal kunnen infiltreren aan de rand van het projectgebied en dat enkel een klein percentage herbruikte hemelwater uit de regenwaterputten in de riolering terechtkomt, dat volgens de ontheffingsnota bij de aanvraag het hergebruik van hemelwater van de nieuwe hallen maximaal gebruikt dient te worden voor sanitaire toepassingen en de toepassingen binnen deze hallen, waar waterverbruik van lage waterkwaliteit voor nodig is, dat de ontheffingsnota bij de aanvraag helemaal niet strijdig is met het de bevindingen van het plan-MER, dat de beide documenten tot dezelfde voor de uitbreiding gunstige conclusie komen en dat de geplande infiltratievoorziening voor hemelwater in de aanvraag veel groter is dan hetgeen wordt opgelegd via de Stedenbouwkundige Verordening, waardoor bijna het volledige huidige hemelwater kunnen infiltreren en er ook geen nadelige effecten worden verwacht door de hemelwaterberging/afvoer door de uitbreiding. [...]

22. Overwegende dat in de ingediende bezwaarschriften wordt aangehaald dat het aanvraagdossier onvolledig zou zijn geformuleerd omdat de aanvraag deels een regularisatieaanvraag zou zijn en dat de' uitbreidingsvraag impliciet een vraag tot het schrappen van de vergunningsvoorwaarde uit de vergunning van 2008, te weten het uitvoeren van een natuurinrichtingsplan, zou impliceren

dat in antwoord op deze opmerkingen kan worden gesteld dat de procedureregels tot het bekomen van een regularisatievergunning en het bekomen van een 'gewone' stedenbouwkundige vergunning quasi gelijk zijn, dat het voorliggende dossier kan worden gekwalificeerd als een gewone stedenbouwkundige vergunningsaanvraag, dat de aangevraagde uitbreiding immers nog niet werd opgericht, dat bij het bekomen van een nieuwe stedenbouwkundige vergunning deze toestand als de vergunde toestand geldt en dat bij overlappings met voorheen afgeleverde stedenbouwkundige vergunningen de nieuw vergunde plannen als de te realiseren vergunde toestand geldt. [...]

2.7 Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

Aan deze aanvraag kan een voorwaardelijk gunstig advies verleend worden, daar:

- voldaan wordt aan de bestemmings- en stedenbouwkundige voorschriften van het geldende gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplan "Uitbreiding Transportbedrijf H Essers";

- de hallen complementair zijn aan het bestaande industriecomplex en door materiaalkeuze en vormgeving een architecturaal verantwoord geheel wordt verkregen;
 - de ingediende bezwaarschriften werden integraal weerlegd onder punt 2.6;
 - de adviesverleners gunstig of voorwaardelijk gunstig advies verleenden;
 - voldaan wordt aan de geldende stedenbouwkundige verordeningen;
- ...

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zonhoven verleent op 20 september 2016 eveneens een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden aan de aanvrager.

Tegen de beslissing van zowel de derde belanghebbende als de gemeente Zonhoven tekenen de verzoekende partijen op 2 en 3 november 2016 administratief beroep aan bij de verwerende partij (verschillende beroepschriften).

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 16 december 2016 om dit beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

Na de hoorzitting van 20 december 2016 verklaart de verwerende partij het beroep tegen beide beslissingen op 15 februari 2017 ongegrond en verleent een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden, zowel voor het grondgebied van de stad Genk als van de gemeente Zonhoven. De motivering van beide beslissingen is identiek:

“...

Project-MER

Overwegende dat de aanvraag een uitbreiding betreft van de opslagcapaciteit van het ter plaatse aanwezige bedrijf; dat het project behoort tot de bijlage 11 van het project-m.e.r.-besluit (besluit Vlaamse Regering van 10 december 2004), namelijk de rubrieken

— 1d : ontbossing van meer dan 3 ha;

— 6c : opslag van 100.000 — 200.000 ton aardolie, petrochemische of chemische producten; *het betreft hier de opslag van farmagoederen (grondstoffen, intermediaire- en eindproducten van de farma-industrie); dat er reeds een plan-MER opgesteld en d.d. 30 oktober 2014 goedgekeurd werd in het kader van de opmaak van het RUP 'Uitbreiding transportbedrijf H. Essers'; dat hierin de effecten van de omvorming van een gedeelte van het natuurgebied op planniveau bekeken werden;*

dat voor projecten van bijlage II in principe een project-MER opgesteld dient te worden; dat de initiatiefnemer er ook voor kan kiezen een gemotiveerd verzoek tot ontheffing van de verplichting tot het opstellen van een project-MER in te dienen bij de dienst Mer van het departement LNE; dat er een verzoek tot ontheffing ingediend werd op 27 juli 2015; dat na definitieve vaststelling van het RUP een aangepast ontheffingsdossier ingediend werd op 11 mei 2016, in overeenstemming met het definitieve RUP en het definitieve inplantingsplan;

dat na adviesinwinning en evaluatie de dienst Mer van oordeel is dat het voorgenomen project geen aanzienlijke gevolgen kan hebben voor het milieu en een project-MER redelijkerwijze geen nieuwe of bijkomende gegevens over aanzienlijke milieueffecten bevatten kan; dat er een ontheffing van de verplichting tot het opstellen van een project-MER toegekend werd voor de uitbreiding van de opslagcapaciteit van H. Essers Logistics Company NV, voor een termijn van 4 jaar;

dat de betreffende beslissing bij de vergunningsaanvraag gevoegd is;

Watertoets

Overwegende dat volgens de watertoetskaarten de locatie van de uitbreiding niet overstromingsgevoelig is; dat het terrein gesitueerd is in het stroomgebied van de Roosterbeek

en de Zusterkloosterbeek, beiden een onbevaarbare waterloop 2de categorie met als beheerder de provincie Limburg; dat het project een omvangrijke bebouwde oppervlakte omvat; dat inzake de richtlijn gewijzigde afstromingsregime door de Dienst Water en Domeinen van het provinciebestuur een voorwaardelijk gunstig wateradvies verleend werd; dat gevraagd wordt een aantal uitvoeringsvoorwaarden betreffende de infiltratievoorzieningen op te nemen in de vergunning;

dat voor wat betreft de effecten op het grondwater door de Vlaamse Milieumaatschappij inzake de aspecten infiltratie, grondwaterkwaliteit en grondwaterstroming een gunstig advies met aandachtspunten geformuleerd werd, nl.:

- De noodoverlaat van de infiltratievoorziening moet voldoende hoog zitten zodanig dat het berekende volume onder deze noodoverlaat kan geborgen worden.
- De regelgeving met betrekking tot het grondverzet (Vlarebo en Vlarema) moeten strikt gerespecteerd worden.
- Voor de uitlaten naar het bekken worden er eisen gesteld aan de KWS-afscheiders;

Natuur & Bos

Overwegende dat omwille van de ligging in Habitatrichtlijngebied BE 2200031 'Valleien van de Laambeek, Zonderikbeek, Slangebeek en Roosterbeek met vijvergebieden en heiden' een passende beoordeling opgemaakt werd (art. 36ter §3 Decreet Natuurbehoud);

Overwegende dat, wat betreft natuurcompensatie, ten gevolge van de realisatie van de gevraagde uitbreiding 'verboden te wijzigen vegetaties' volgens het vegetatiebesluit (besluit Vlaamse Regering 3 juli 2009) zullen verdwijnen; dat vanuit de algemeen geldende zorgplicht (art. 14 Decreet Natuurbehoud), het standstillprincipe (art. 16 Decreet Natuurbehoud) inzake het tegengaan, beperken of herstellen van vermijdbare natuurschade, deze oppervlakte gecompenseerd wordt; dat natuurcompensatie voorzien wordt in het Vijvergebied in Zonhoven, voor een totale oppervlakte van 1 ha18a; dat het doel van de natuurcompensatie het ontwikkelen is van een habitatype 6230; dat om de voorziene natuurcompensatie te realiseren voorzien is in de eenmalige verwijdering van een aantal bomen en struiken en vervolgens toepassen van extensief maaibeheer; dat om de kapping mogelijk te maken door het Agentschap voor Natuur en Bos op 19 augustus 2016 een ontheffing van het verbod op ontbossing voor een oppervlakte van 117,90a (ref. ONTH/16/25/LI) verleend werd onder voorwaarden;

Overwegende dat, wat betreft boscompensatie, de realisatie van het project een ontbossing van circa 12ha inhoudt; dat indien ontbossing bij de realisatie van een project noodzakelijk is, overeenkomstig art.90 van het Bosdecreet het compenseren van dit bos verplicht is; dat vanaf een ontbossing van meer dan 3ha de compensatie in natura verplicht is; dat in casu de boscompensatie voorzien wordt op percelen gelegen in de gemeente Opglabbeek, voor een oppervlakte van circa 15ha77a (deel ontbossing bij natuurcompensatie inbegrepen);

Overwegende dat de passende beoordeling, het natuurcompensatievoorstel en het boscompensatievoorstel bij de aanvraag werden gevoegd;

Overwegende dat het Agentschap voor Natuur & Bos (ANB) een omstandig gemotiveerd voorwaardelijk gunstig advies verleend heeft;

dat ANB zich akkoord heeft verklaard met het boscompensatievoorstel en het beplantingsplan voor de compensatie; dat gevraagd wordt een aantal uitvoeringsvoorwaarden en modaliteiten in het kader van art. 90b1s van het Bosdecreet op te nemen in de vergunning;

dat inzake de natuurcompensatie in de passende beoordeling van de plan-MER en de ontheffing project-MER een aantal mitigerende maatregelen werden opgenomen, om te anticiperen op de staat van instandhouding van de soorten en habitats waarvoor de betreffende speciale beschermingszone is aangewezen en voor de staat van instandhouding van de soorten vermeld in bijlage III van het Natuurdecreet; dat deze maatregelen moeten doorvertaald worden in voorwaarden bij de stedenbouwkundige vergunning en opgelijst werden; dat ANB van oordeel

is dat mits naleven van die voorwaarden de bestaande natuurwaarden niet worden geschaad; dat de aanvraag in overeenstemming is met de besluitvorming van de ontheffing project-MER en gunstig geadviseerd wordt; dat het Agentschap voor Natuur en Bos vaststelt dat de vergunningsplichtige activiteit geen betekenisvolle aantasting impliceert voor de instandhoudingsdoelstellingen van de speciale beschermingszone;

Gewestwegen

Overwegende dat de aanvraag eveneens werken omvat deels binnen de 30-meterzone langs de autosnelweg A2 (aanleg van een onverhard pad voor ruiters en mountainbikers), deels langs/op de gewestweg N726 (aanleg van een vrijliggend fietspad); dat door het Agentschap Wegen en Verkeer (AWV) een voorwaardelijk gunstig advies verleend werd; dat de voorwaarden de uitvoering betreffen van de fietsinfrastructuur langsheen de N726 en de organisatie van de tijdelijke werfweg;

Openbaar onderzoek

Overwegende dat de aanvraag de aanleg van een nieuw fietspad met een lengte van circa 1 km inhoudt, waarvan ook meer dan 200m op grondgebied van de stad Genk; dat de aanleg van infrastructuurwerken met een lengte van meer dan 200m een openbaar onderzoek vereist; [...]

dat door beide gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaren in hun verslag eenzelfde bespreking (naar inhoud) van de bezwaren werd opgenomen alsook een voorstel van antwoord op de bezwaren; dat de samenvatting van de bezwaren als relevant kan worden aangenomen; dat hier een integrale overname volgt van het betreffende onderdeel in beide adviezen [...]

Ligging en omgeving

Overwegende dat het bedrijf gelegen is in de Transportlaan te Genk; dat de uitbreidingszone gelegen is op het grondgebied van de stad Genk en van de gemeente Zonhoven en grotendeels bebost is; dat de site gesitueerd is aan de rand van het bedrijventerrein Genk-Noord, concreet ten zuiden van de autosnelweg A2/ E314 en begrepen tussen de gewestweg N726 (Wagemanskeel) en ten noorden van de Transportlaan; dat aan noordwestzijde van het terrein het op- en afrittencomplex nr. 30 'Park Midden-Limburg' van deze E314 zich in de onmiddellijke nabijheid situeert; dat aan de zuidzijde van de Transportlaan eveneens industriële gebouwen en activiteiten aanwezig zijn, waaronder een grootschalig gebouwencomplex aan overzijde ter plaatse van het bureelgebouw/hal 6A; dat ten westen van de Wagemanskeel eveneens bos aanwezig is, deel uitmakend van het natuurreservaat De Teut - Tenhaagdoornheide;

Context

Overwegende dat voor het betreffende gebied het GRUP "uitbreiding transportbedrijf H. ESSERS" opgemaakt en d.d. 25 maart 2016 definitief vastgesteld werd;

dat in het kader van de opmaak van het GRUP er een plan-MER opgemaakt werd; dat er milderende maatregelen geformuleerd werden om zo weinig mogelijk hinder naar de omgeving te veroorzaken; dat ook het GRUP een aantal voorwaarden oplegt in de stedenbouwkundige voorschriften;

dat voor de voorliggende stedenbouwkundige vergunningsaanvraag door Departement Leefmilieu, Natuur & Energie op 16 mei 2016 een ontheffing van de verplichting tot het opstellen van een project-MER toegekend werd; dat in het kader van de opmaak van het GRUP en het plan-MER er een aantal thematische werkgroepvergaderingen georganiseerd werden om de mogelijkheden en modaliteiten over de ligging van de om te leggen recreatieve route en over de inrichting van de bufferzones ter hoogte van de uitbreidingszone verder te bespreken; dat actorenoverleg aanleiding gaf tot toevoeging van hoofdstuk 14 aan het plan-MER, waarin de milieubeoordeling van de omlegging van recreatieve routes opgenomen werd;

dat de werkgroepvergaderingen met betrekking tot de recreatieve routes plaats vonden in samenspraak met o.a. Ruimte Vlaanderen, Agentschap Ondernemen, AWV, provinciebestuur (dienst Ruimtelijke Planning, dienst Mobiliteit en Toerisme Limburg), ANB, gemeenten Houthalen-Helchteren, Zonhoven en stad Genk (dienst Ruimtelijke Ordening & Woonbeleid, dienst Mobiliteit en Sportdienst) en H. ESSERS;

dat de werkgroepvergaderingen met betrekking tot de groenbuffer plaatsvonden in samenspraak met o.a. Ruimte Vlaanderen, Agentschap Ondernemen, ANB, ons bestuur (dienst Ruimtelijke Planning), gemeente Zonhoven, stad Genk (dienst Ruimtelijke Ordening & Woonbeleid en dienst Leefmilieu) en H. ESSERS;

Ontbossing, bos- en natuurcompensatie

Overwegende dat de passende beoordeling, het natuurcompensatievoorstel en het boscompensatievoorstel bij de aanvraag gevoegd werden;

dat, voor wat betreft de boscompensatie, op het bijgevoegde kapplan aangeduid werd welke zones ontbost zullen worden ten gevolge van de uitbreiding van het bedrijf;

1. Ontbossing ten gevolge van de uitbreiding van het bedrijfsterrein:

dat de aanvraag concreet inhoudt dat quasi het volledige terrein (bedrijfsterrein incl. grootste deel buffers) ontbost zal worden; dat dit te maken heeft met het feit dat het bedrijfsterrein volledig aangelegd zal worden waarvoor reliëfwijzigingen noodzakelijk zijn en dat in de bufferstroken het hoogteverschil zal opgevangen worden; dat hierdoor op de meeste plaatsen het bestaande groen niet kan behouden blijven; dat aan westzijde in een deel van de groenbuffer het bestaande groen behouden zal kunnen blijven, omdat op die plaats geen hoogteverschil moet opgevangen worden; dat dit ook zo aangeduid werd op het plan;

2. Ontbossing ten gevolge van het aanleggen van het fietspad en ruiter/mountainbikepad: dat in functie van de aanleg van deze padenstructuur bijkomend ontbost zal moeten worden; dat waar mogelijk het ruiter/mountainbikepad en/of fietspad in de bufferzone rond het bedrijf gelegd werd; dat deze zones sowieso ontbost moeten worden; dat waar het fietspad en ruiter/mountainbikepad buiten de buffer van het bedrijventerrein ligt, bijkomende oppervlakte ontbost wordt;

dat de realisatie van het project een ontbossing van circa 12ha inhoudt; dat boscompensatie voorzien wordt op percelen gelegen in de gemeente Opglabbeek, voor een oppervlakte van circa 15ha77a (deel ontbossing bij natuurcompensatie inbegrepen);

dat, voor wat betreft de natuurcompensatie, deze voorzien wordt in het Vijvergebied in Zonhoven voor een totale oppervlakte van 1 hal 8a; dat het doel van de natuurcompensatie het ontwikkelen van een habitatype 6230 is; dat om de voorziene natuurcompensatie te realiseren voorzien wordt in de eenmalige verwijdering van een aantal bomen en struiken en vervolgens toepassen van extensief maaibeheer; dat om de kapping mogelijk te maken door ANB op 19 augustus 2016 een ontheffing van het verbod op ontbossing voor een oppervlakte van 117,90a (ref. ONTH/16/25/LI) verleend werd onder voorwaarden;

dat ANB een omstandig gemotiveerd voorwaardelijk gunstig advies verleend heeft, meer bepaald:

- dat ANB zich akkoord heeft verklaard met het boscompensatievoorstel en het beplantingsplan voor de compensatie; dat gevraagd werd een aantal uitvoeringsvoorwaarden en modaliteiten in het kader van art. 90bis van het Bosdecreet op te nemen in de vergunning;*
- dat inzake de natuurcompensatie in de passende beoordeling van de plan-MER en de ontheffing project-MER een aantal mitigerende maatregelen werden opgenomen, om te anticiperen op de staat van instandhouding van de soorten en habitats waarvoor de betreffende speciale beschermingszone is aangewezen en voor de staat van instandhouding van de soorten vermeld in bijlage III van het Natuurdecreet; dat deze maatregelen moeten doorvertaald worden in voorwaarden bij de stedenbouwkundige*

vergunning en werden opgelijst; dat ANB van oordeel is dat mits naleven van die voorwaarden de bestaande natuurwaarden niet worden geschaad; dat de aanvraag in overeenstemming is met de besluitvorming van de ontheffing project-MER en gunstig werd geadviseerd;

dat het Agentschap voor Natuur en Bos vaststelt dat de vergunningsplichtige activiteit geen betekenisvolle aantasting impliceert voor de instandhoudingsdoelstellingen van de speciale beschermingszone; dat de deputatie geen redenen ziet om dit omstandig gemotiveerd voorwaardelijk gunstig advies niet bij te treden;

Stedenbouwkundige beoordeling

Overwegende dat de aangevraagde werken grotendeels in overeenstemming zijn met de verordenende stedenbouwkundige voorschriften van het GRUP;

dat het grafisch plan rondom de perimeter van de bestemmingszone art. 1 'specifiek regionaal bedrijventerrein voor transport, distributie en logistiek' in overdruk een aaneensluitende bufferzone aanduidt; dat voor een ruim deel van de perceelsbreedte langsheen de Transportlaan op het inplantingsplan bij de bouwaanvraag geen aanleg van een buffer voorzien wordt;

dat de betreffende voorschriften In het RUP ter zake bepalen : "Tussen het bedrijfsterrein en de aangrenzende zones wordt een buffer voorzien. De buffer moet voldoen aan de voorwaarden van visuele afscherming, geluidafscherming, landschappelijke inpassing en afstand. De bufferstrook garandeert bovendien het bufferen van de bedrijfsactiviteiten naar het omliggende habitat. De breedte van de bufferzone bedraagt tussen 9 en 15 meter, waarbinnen een groenscherm moet voorzien worden. De realisatie en Inrichting van het gebied aangeduid met de overdruk buffer gebeurt voorafgaand aan of ten laatste gelijktijdig met de realisatie van het bedrijventerrein.... In de bufferzone ter hoogte van de Transportlaan kan in functie van de representativiteit van het bedrijfsterrein de buffer plaatselijk (ter hoogte van de hoofdtoegang met een breedte van maximaal vijftien meter aan weerszijden van de toegang) minder dicht aangeplant worden met het oog op de landschappelijke inrichting en visualiteit. Eveneens zijn werken en handelingen aan bestaande bedrijfsbebouwing of verharding toegelaten; bij afbraak dient de bufferbreedte van 9 tot 15 meter gerespecteerd te worden. ...";

dat op het inplantingsplan hier slechts een minimale groene strook (naar schaal circa 2-3m breed) aangeduid wordt; dat tijdens de hoorzitting werd aangevoerd dat de bestaande terreinverharding vergund is; dat ter zake na de hoorzitting de stedenbouwkundige vergunning R02007/0686 voor het uitbreiden van een magazijn (hal 6), verleend door het college van burgemeester en schepenen op 6 februari 2008, bij de stad Genk werd opgevraagd; dat op het bijgaande inplantingsplan inderdaad blijkt dat in deze vergunning geen bufferzone van 15m tov de Transportlaan voorzien werd en de vergunde verharding tot quasi tegen de rooilijn reikt; dat deze vergunning werd verleend naar aanleiding van het planologisch attest en voorafgaand aan het RUP 'Transportbedrijf H. Essers en Zonen NV' definitief vastgesteld bij besluit van 6 maart 2009;

dat bij besluit van het college van burgemeester en schepenen op 16 februari 2011 een voorwaardelijke stedenbouwkundige vergunning werd verleend, onder meer strekkende tot het regulariseren van de gewijzigde inplanting van een bufferbekken; dat één der voorwaarden aanvrager verplichtte de voorziene bufferbeplanting rond het bufferbekken aan te leggen als een houtwal bestaande uit lage doornige struwelen; voor de soortensamenstelling en plantafstand wordt verwezen naar het inrichtingsplan van de buffer aan de noordwestelijke zijde van het bedrijf (meidoorn, sleedoorn, hulst en zomereik In groepsgewijze menging met plantafstand 1,5 x 1,5m); dat het bijgaande plan een minimaal 5m brede beplantingszone rondom dit bufferbekken voorzag; dat volgens het thans voorliggende inplantingsplan deze zone aan NW-zijde van het bekken deels wordt ingenomen door verharde parkeerplaatsen; dat voor deze verharding geen vergunningstoestand kan worden ingeroepen; dat rekening houdende

met de bepalingen van het huidig geldende RUP de aanleg van deze buffer rondom het bekken minstens moet worden aangehouden;

dat verder, wat betreft de terreinaanleg langsheen de rooilijn Transportlaan in het resterende deel buiten de vergunde verharding (zone in het paars weergegeven op het beplantingsplan), de aanvraag voor dit beperkt deel nog in overeenstemming moet gebracht worden met het RUP inzake de aanleg van de buffer; dat de kwestieuze voorwaarde bij het advies van de stedelijke Dienst Leefmilieu en Duurzame Ontwikkeling grotendeels wordt bijgetreden; dat de zone tussen de ingang van de parking voor personenwagens en het rond punt en de zone voor de parking van de personenwagens (zone in het paars weergegeven op het beplantingsplan) is aan te planten volgens de voorschriften van het GRUP; dat er gebruik moet gemaakt worden van de soorten en de inplanting van deze soorten zoals voorzien in het plantschema, aangepast aan de beschikbare ruimte (alle niet verharde delen); dat, mits deze voorwaarde bij een vergunning wordt aangehouden, volledig voldaan is aan de voorschriften van het RUP;

Overwegende dat er voldaan wordt aan de van toepassing zijnde verordeningen; Overwegende dat de voorgestelde uitbreiding verenigbaar is met de omgevende bebouwing;

Overwegende dat de nieuw te bouwen hallen complementair zijn aan het bestaande gebouwencomplex; dat door materiaalkeuze en vormgeving (deels aanpassing bestaande bardage) de uitbreiding een voldoende ruimtelijke aansluiting heeft bij de aanwezige constructies en een architecturaal verantwoord geheel verkregen wordt;

Overwegende dat al de uitgebrachte adviezen gunstig of voorwaardelijk gunstig zijn;

— dat het belangrijkste advies het voorwaardelijk gunstig advies van het Agentschap Natuur en Bos betreft; dat zoals hoger reeds aangehaald, dit advies na een uitvoerige bespreking concludeert dat "op basis van bovenstaande uiteenzetting stelt het Agentschap voor Natuur en Bos vast dat de bestaande natuurwaarden niet worden geschaad; dat de aanvraag in overeenstemming is met de besluitvorming van de ontheffing project-MER en gunstig geadviseerd wordt;

Het Agentschap voor Natuur en Bos stelt vast dat de vergunningsplichtige activiteit geen betekenisvolle aantasting impliceert voor de instandhoudingsdoelstellingen van de speciale beschermingszone;

Het gunstig advies wordt gegeven mits uitvoering van de bovenstaande voorwaarden in de stedenbouwkundige vergunning.";

dat de welomschreven voorwaarden enerzijds de doorvertaling betreffen van de mitigerende maatregelen om te anticiperen op de staat van instandhouding van de soorten en habitats waarvoor de betreffende speciale beschermingszone aangewezen is en voor de staat van Instandhouding van de soorten vermeld in bijlage IIL van het Natuurdecreet, en anderzijds de boscompensatie;

dat deze voorwaarden bij een vergunning kunnen opgelegd worden;

— dat door het Agentschap Wegen en Verkeer een voorwaardelijk gunstig advies verleend werd; dat de voorwaarden de uitvoering betreffen van de fietsinfrastructuur langsheen de N726 en de organisatie van de tijdelijke werfweg;

dat overeenkomstig dit advies één der voorwaarden in de verleende vergunningen de verplichting betreft met betrekking tot het op openbaar domein te realiseren fietspad een aangepast ontwerp aan AWW ter goedkeuring voor te leggen; dat een voorwaarde niet afhankelijk kan zijn van een bijkomende beoordeling door de overheid; dat in deze context het advies van AWW niet zonder meer kan worden aangehouden; dat de aanleg van dit fietspad inderdaad in de aanvraag begrepen was; dat het nieuwe fietspad bovendien niet enkel op het openbaar domein langs de gewestweg voorzien is, maar dat het tracé van dit fietspad eveneens door het openbaar bos (tussen de Wagemanskeel en het bedrijfsterrein) loopt; dat de vergunningsaanvraag geen verduidelijking geeft dat ter zake de nodige regelingen met de

overheid getroffen zijn; dat het wel evident is dat de heraanleg van een nieuw fietspad voor rekening van aanvrager zal zijn; dat na de hoorzitting een overleg heeft plaatsgevonden tussen aanvrager, stad Genk, AWV en ANB in verband met de aanleg van het fietspad; dat dit overleg geresulteerd heeft in een 'samenwerkingsovereenkomst' waarin de onderlinge afspraken met betrekking tot de realisatie van het fietspad werden vastgelegd; dat is overeengekomen dat aanvrager zal Instaan voor de aanleg; dat bijgevolg de realisatie ervan ook als een voorwaarde bij de vergunning zal moeten worden opgelegd;

dat naar aanleiding van deze overeenkomst een nieuw advies aan AWV werd gevraagd; dat op 6 februari 2017 een voorwaardelijk gunstig advies werd uitgebracht, met in bijlage een beperkt gewijzigd plan van de aansluiting van het fietspad aan de Transportlaan (detailplan 5b Index A dd. 19/08/2016); dat de voorwaarden bij dit nieuwe advies als voorwaarden bij een vergunning kunnen opgelegd worden;

- dat inzake de watertoets in het voorwaardelijk gunstig wateradvies van de Dienst Water en Domeinen van het provinciebestuur gevraagd werd een aantal uitvoeringsvoorwaarden betreffende de infiltratievoorzieningen op te nemen in de vergunning;

dat door de VMM een gunstig advies met aandachtspunten werd geformuleerd;

· de noodoverlaat van de infiltratievoorziening moet voldoende hoog zitten zodanig dat het berekende volume onder deze noodoverlaat kan geborgen worden;

.. de regelgeving met betrekking tot het grondverzet (Vlarebo en Vlarema) moeten strikt gerespecteerd worden;

· voor de uitlaten naar het bekken worden er eisen gesteld aan de KWS-afscheiders;

dat deze aandachtspunten als voorwaarden kunnen worden meegenomen en het geheel van voorwaarden bij een vergunning kan worden opgelegd;

- dat door Onroerend Erfgoed Limburg vanuit oogpunt van archeologische erfgoedzorg een voorwaardelijk gunstig advies verleend werd; dat de voorwaarden een archeologische prospectie betreffen voorafgaand aan de realisatie van het project en bij een vergunning kunnen worden opgelegd;

- dat het voldoen aan de eis van de ASTRID-veiligheidscommissie (inzake een indoornadiodekking in alle hallen) als voorwaarde bij een vergunning kan worden opgelegd;

- dat door Infrac een voorwaardelijk gunstig rioleringsadvies verleend werd; dat de voorwaarden de modaliteiten van aansluiting en lozing op de openbare gracht en riolering betreffen;

dat deze voorwaarden bij een vergunning kunnen worden opgelegd;

- dat inzake brandveiligheid het naleven van de voorwaarden in het advies van Brandweerzone Oost-Limburg bij een vergunning kan worden opgelegd;

- dat de voorwaarde in het advies van de gemeentelijke milieuambtenaar Zonhoven, inzake het vervangen bij afsterven van de Quercus robur in de bufferzone, met betrekking tot het totale project kan worden aangehouden en bij een vergunning kan worden opgelegd;

- dat de voorwaarden in het voorwaardelijk gunstig advies van de Dienst Leefmilieu en Duurzame Ontwikkeling stad Genk de aanleg betreffen van de bufferzone aan de Transportlaan, de uitvoering van aansluiting op het infiltratiebekken (plaatsing zandvang) en het uitvoeren van een infiltratieproef (afhankelijk van de resultaten aanpassing infiltratievoorziening) en met betrekking tot het totale project kunnen worden aangehouden en bij een vergunning kunnen worden opgelegd;

Overwegende dat de uitbreidingen voorzien zijn in openbaar bos; dat er volgens de bepalingen van het Bosdecreet een principieel verbod geldt tot vervreemding van openbaar bos,

dat voor het perceel in eigendom van de stad Genk bij besluit van het afdelingshoofd Terreinbeheer Koepel van ANB dd. 19 Juli 2016 de machtiging tot vervreemding van openbaar bos verleend werd; dat de percelen gelegen in de gemeente Zonhoven eigendom zijn van ANB (Vlaams Gewest); dat ook voor deze percelen inmiddels de aanvraag tot machtiging tot vervreemding werd ingediend en in behandeling is; dat in de regelgeving geen wettelijk

bepaalde chronologie is opgenomen die oplegt dat de machtiging tot vervreemding moet voorafgaan aan het verlenen van een stedenbouwkundige vergunning;
dat wat betreft het te realiseren fietspad in openbaar bos met ANB als betrokken partij de nodige afspraken werden vastgelegd in bovenvermelde samenwerkingsovereenkomst;
dat stedenbouwkundige vergunningen een zakelijk karakter hebben en verleend worden onder voorbehoud van de op het onroerend goed betrokken burgerlijke rechten;

Fasering der werken

Overwegende dat de aanvraag een gefaseerde uitvoering der werken betreft en voorziet om vanaf januari 2017 om het jaar een bijkomende hal op te trekken (laatste hal januari 2023);
dat naar aanleiding van een aantal bezorgdheden in een stedelijke monitoringscommissie (Genk), onder meer dat er bos zou gekapt kunnen worden zonder dat er effectief snel gebouwd zal worden onmiddellijk na de kapping, een voorwaarde in de vergunning van Genk opgenomen werd dat de bouw van hal 4B, hal 4C en 5B of 5C (de bouw van minstens 25.270m²) onmiddellijk na fase 0 moet worden uitgevoerd en dat deze bouw te voltooien is binnen een periode van 3 jaar;
dat in de vergunning van Zonhoven in een gelijkaardige voorwaarde opgenomen werd dat het bouwen van hallen hal 4B, 4C en 5B onmiddellijk dient te volgen op de uitvoering van fase 0;
dat inzake een fasering der werken art. 4.2.21 VCRO bepaalt: "Een vergunning kan melding maken van de verschillende fasen van een bouw- of verkavelingsproject. De aanvangsdatum van elke fase wordt uitdrukkelijk in de vergunning vermeld.";
dat naar aanleiding van de beroepsprocedure de in de aanvraag voorgestelde planning niet meer actueel en haalbaar is;
dat bovendien de voorwaarden in het advies van ANB de werken van de ontbossing niet toelaten tijdens het broedseizoen (begin maart tot eind augustus);

dat na de hoorzitting door de raadsman van aanvrager een aangepast faseringsvoorstel overgemaakt werd, meer bepaald met volgende aanvangsdata:

1 september 2017 : fase 0 (voorbereidende werken);

1 maart 2018 : fase 1, 2 en 3 (hallen 4B, 4C en 5B);

1 maart 2020 : fase 4 (hal 4D, inbegrepen 4F-4L);

1 maart 2021 : fase 5 (hal 5C);

1 maart 2022 : fase 6 (hal 5D);

1 maart 2023 : fase 7 (hal 4E, inbegrepen 4J-4M);

dat rekening houdende met de bepalingen van art. 4.6.2§1 tweede lid VCRO, het in casu wenselijk is de fasering vast te leggen in omschreven termijnen en niet in concrete data; dat bijgevolg de aanvangsdatum van iedere fase

kan bepaald worden als volgt :

- fase 0 (voorbereidende werken) : onmiddellijk vanaf het beschikken over een uitvoerbare stedenbouwkundige vergunning, mits de werken worden uitgevoerd in de periode begin september - einde februari; als aanvangsdatum der werken geldt de concrete datum die aanvrager bij de colleges van burgemeester en schepenen meldt;

- fase 1, 2 en 3 (hallen 4B, 4C en 5B) : 6 maanden na aanvangsdatum fase 0, en te voltooien binnen een periode van 3 jaar na aanvang;

- fase 4 (hal 4D, inbegrepen 4F-4L) : 30 maanden na aanvangsdatum fase 0;

- fase 5 (hal 5C) : 42 maanden na aanvangsdatum fase 0;

- fase 6 (hal 5D) : 54 maanden na aanvangsdatum fase 0;

- fase 7 (hal 4E, inbegrepen 4J-4M) : 66 maanden na aanvangsdatum fase 0;

Bezwaarschriften openbaar onderzoek

Overwegende dat zoals hoger gemeld door beide gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaren eenzelfde bespreking (naar inhoud) van de bezwaren in hun verslag opgenomen werd alsook een voorstel van antwoord op de bezwaren; dat deze beoordeling van de bezwaren zeer uitvoerig en deskundig is en inhoudelijk grotendeels kan worden bijgetreden;

dat algemeen hierbij kan worden opgemerkt dat een groot aantal van de bezwaren betrekking heeft op (de procedure bij) de totstandkoming van het GRUP "uitbreiding transportbedrijf H. ESSERS" en deze bezwaren niet aan de orde zijn bij de evaluatie van huidige vergunningsaanvraag;

dat overeenkomstig de hierboven geformuleerde overwegingen een uitzondering voor het bijtreden van deze beoordeling gemaakt wordt voor de bespreking onder punt 17 (inzake ontbreken van de bufferzone langs de Transportlaan) voor wat betreft de aanleg van een minimaal 5m brede beplantingszone rondom het bufferbekken overeenkomstig één der voorwaarden in de voorwaardelijke stedenbouwkundige vergunning van 16 februari 2011; dat rekening houdende met de bepalingen van het huidig geldende RUP de aanleg van deze buffer rondom het bekken moet worden aangehouden;

Beroepschriften

Overwegende dat buiten hoger geformuleerde overwegingen in antwoord op de beroepschriften nog kan geantwoord worden als volgt :

- dat de motiveringsplicht inhoudt dat er voor elke administratieve beslissing rechtens aanvaardbare motieven moeten bestaan, wat onder meer betekent dat die motieven moeten steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die relevant zijn en met de vereiste zorgvuldigheid vastgesteld werden; dat de motiveringsplicht niet zover reikt dat zij een vergunningverlenend bestuursorgaan verplicht tot het punt per punt beantwoorden van de argumenten die een verzoekende partij in een bezwaarschrift aanvoert; dat het volstaat dat het bestuursorgaan in zijn beslissing duidelijk en op draagkrachtige wijze de redenen aangeeft die de beslissing verantwoorden, zodat een belanghebbende zich hiertegen met kennis van zaken verweren kan;*

- dat de weerlegging in Zonhoven en Genk gelijklopend is, maar dat de ingediende bezwaarschriften ook gelijklopend waren;*

dat de kritiek dat de stedenbouwkundige ambtenaren in beide gemeenten bij de behandeling van de bezwaarschriften bij het openbaar onderzoek zouden hebben samengewerkt en daardoor niet onafhankelijk en neutraal zouden tewerk gegaan zijn, ongegrond is;

dat in de context van ieder gemeentegrensoverschrijdend project (maar zeker bij een dergelijk grootschalig als in onderhavige aanvraag) het logisch en verantwoord is dat er onderling overleg gepleegd wordt om in de mate van het mogelijke de onderscheiden beslissingen op elkaar af te stemmen; dat ook overeenkomstig art. 1.4.6. § 1 VCRO de mogelijkheid bestaat dat een gemeente bij aanwijzing van een gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar een beroep kan doen op personeel van een intergemeentelijk samenwerkingsverband ...;

dat als er al beroep zou gedaan zijn op extern juridisch advies, dit dan nog niet kan verweten worden; dat dit integendeel blijkt geeft van een zorgvuldige aanpak die zeker in een complex dossier verantwoord is; dat beide colleges van burgemeester en schepenen in volle onafhankelijkheid hebben kunnen beslissen over hun aanvraag; dat de adviezen van hun gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar immers niet bindend zijn;

- dat de beroepsprocedure een devolutief karakter heeft en de deputatie bij het behandelen van een beroep een eigen beoordeling over de aanvraag hoort te maken; dat in de hoger geformuleerde beoordeling de mogelijks op te leggen voorwaarden (lasten) opnieuw gescreend werden;*

Overwegende dat overeenkomstig artikel 4.3.1.§1 VCRO, indien het aangevraagde onverenigbaar is met stedenbouwkundige voorschriften of verkavelingsvoorschriften -voor zover daarvan niet op geldige wijze is afgeweken-, of met een goede ruimtelijke ordening, of Indien de weigering genoodzaakt wordt door de decretale beoordelingselementen, vermeld in art. 4.3.5 — 4.3.8 VCRO, het vergunningverlenende bestuursorgaan de vergunning toch kan afleveren, wanneer het van oordeel is dat de overeenstemming van het aangevraagde met het recht en de goede ruimtelijke ordening gewaarborgd kan worden door het opleggen van

voorwaarden, met inbegrip van het opleggen van een beperkte aanpassing van de ter beoordeling voorgelegde plannen; dat een dergelijke aanpassing van de plannen slechts mogelijk is wanneer aan de volgende voorwaarden is voldaan: 1° de wijzigingen doen geen afbreuk aan de bescherming van de mens of het milieu of de goede ruimtelijke ordening; 2° de wijzigingen komen tegemoet aan de adviezen of aan de standpunten, opmerkingen en bezwaren die tijdens het openbaar onderzoek zijn ingediend of hebben betrekking op kennelijk bijkomstige zaken;

3° de wijzigingen brengen kennelijk geen schending van de rechten van derden met zich mee; dat de deputatie van oordeel is dat het aanvullend plan met de beperkte wijziging van de aansluiting van het fietspad aan de Transportlaan (detailplan 5b Index A dd. 19/08/2016) ter zake voldoet aan voormelde voorwaarden; dat deze wijziging geen afbreuk doet aan de bescherming van de mens of het milieu of de goede ruimtelijke ordening; dat deze wijziging er enkel op gericht is aan de eerdere opmerkingen in het advies van AWW en van de provinciaal stedenbouwkundige ambtenaar tegemoet te komen; dat deze wijziging kennelijk geen schending van de rechten van derden met zich meebrengt;

...

Dit is de bestreden beslissing.

7.

De verwerende partij heeft aan de eerste belanghebbende tevens een stedenbouwkundige vergunning met hetzelfde voorwerp verleend onder voorwaarden met betrekking tot de percelen gelegen te 3600 Genk, Transportlaan 4, met als kadastrale omschrijving afdeling 2, sectie F, nummers 1008K, 1008N, 1010C, 1013B, 1015M en 1089F (percelen op het grondgebied van de gemeente Zonhoven).

De verzoekende partijen hebben ook tegen de beslissing, naast een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en vernietiging, ok een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid ingesteld bij de Raad en deze zaak is gekend onder het rolnummer 1617- RvVb-0566-UDN.

8.

Uit de overtuigingsstukken van de eerste belanghebbende blijkt dat op 31 januari 2017 een samenwerkingsovereenkomst werd gesloten tussen het Vlaams Gewest, het agentschap voor Natuur en Bos (de tweede belanghebbende), het Vlaams Gewest, het agentschap voor Wegen en Verkeer, de stad Genk, de gemeente Zonhoven en de eerste belanghebbende, evenwel kennelijk ondertekend door het agentschap voor Wegen en Verkeer op 1 maart 2017, met betrekking tot de verlegging en het onderhoud van het fietspad.

9.

Met een ministerieel besluit van 21 april 2017 verleent de Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw aan de aanvrager een milieuvergunning voor een termijn verstrijkend op 16 februari 2031 voor *“het veranderen van een logistiek – en transportbedrijf”* op de percelen gelegen te 3600 Genk, Transportlaan 4, met als kadastrale omschrijving voor het grondgebied van de stad Genk afdeling 7, sectie H, perceelnummers 1x6,1P8, 1Z8 EN 1X8 (deels) en op het grondgebied van de gemeente Zonhoven 1008K (deels), 1008N(deels), 1010c(deels), 1013b (deels), 1015m (deels) en 1089f(deels), na beroep van onder meer de derde, de vijfde en de zesde verzoekende partij tegen het besluit van de deputatie van de provincie Limburg van 27 oktober 2016 met nummer 750.71/A/2016.108 houdende het verlenen van de milieuvergunning.

Aan het verlenen van de milieuvergunning ging een voorwaardelijk gunstig advies van de gewestelijke milieuvergunningscommissie van 21 januari 2017 vooraf, waarin voorgesteld werd het beroep gedeeltelijk gegrond te verklaren en het besluit van de deputatie te wijzigen.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING BIJ UITERST DRINGENDE NOODZAKELIJKHEID

De eerste en tweede belanghebbende betwisten het belang van de verzoekende partijen bij de voorliggende vordering tot uiterst dringende noodzakelijkheid. De Raad is echter van oordeel dat de exceptie van de belanghebbenden slechts onderzocht en beoordeeld dient te worden wanneer de voorwaarden om de schorsing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING BIJ UITERST DRINGENDE NOODZAKELIJKHEID

Op grond van artikel 40, §2 DBRC-decreet kan de Raad bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing bevelen op voorwaarde dat er uiterst dringende noodzakelijkheid is en dat de verzoekende partij minstens één ernstig middel aanvoert dat de vernietiging van de bestreden beslissing kan verantwoorden.

A. Uiterst dringende noodzakelijkheid

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen overwegen omtrent de uiterst dringende noodzakelijkheid van het ingestelde beroep:

“ ...

38. Verzoekende partijen hebben op 10 april 2017, samen met hun verzoek tot nietigverklaring, om de schorsing verzocht van de bestreden beslissing.

Hoewel uit de in de bestreden beslissing opgelegde fasering volgt dat de vergunninghouder pas in september 2017 kan overgaan tot het uitvoeren van zijn vergunning, hebben verzoekende partij bij het instellen van hun beroep tot nietigverklaring bewust reeds om de schorsing van de beslissing verzocht.

De belangrijkste reden waarom verzoekende partijen bij het instellen van het beroep tot nietigverklaring reeds om de schorsing hebben verzocht, is gelegen in het feit dat het gedrag en/of de houding van de verzoekende partij(en) één van de elementen is waarmee rekening kan worden gehouden bij de beoordeling van de hoogdringendheid en/of de uiterst dringende noodzakelijkheid van een navolgende vordering. Een verzoekende partij mag, volgens de rechtspraak van Uw Raad, zelf de hoogdringendheid niet in de hand werken.

Door samen met het indienen van een verzoek tot nietigverklaring tevens een verzoek tot schorsing in te dienen, trachten verzoekende partijen te streven naar het juiste evenwicht tussen enerzijds het hoogdringende karakter van de vordering en anderzijds een voldoende diligente houding in hun hoofd. Op die manier kan hen bij een latere vordering bij uiterst dringende noodzakelijkheid (zoals te dezen voorligt) niet worden tegengeworpen dat zij nooit om de schorsing van de beslissing hebben verzocht.

39. Reden waarom verzoekende partijen op dit ogenblik een vordering bij uiterst dringende noodzakelijkheid instellen, ligt hem in het feit dat inmiddels (op 21 april 2017) de corresponderende milieuvergunning werd verleend door de Minister van Omgeving.

40. Ten tijde van het instellen van het beroep tot nietigverklaring hadden verzoekende partijen nog geen zicht op een mogelijke beslissing van de Minister, zodat zij op 10 april 2017 geen vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid konden instellen.

Immers, indien Uw Raad op dat ogenblik binnen de tien dagen een zitting zou organiseren en een arrest zou vellen, bestond de kans dat er dan nog geen beslissing van de Minister voorhanden zou zijn en Uw Raad de vordering zou moeten afwijzen, gelet op het hypothetische karakter van de vordering. Op dat ogenblik bestond de kans namelijk dat de Minister het administratief beroep tegen de milieuvergunningsaanvraag alsnog gegrond zou verklaren en de milieuvergunning (definitief) zou weigeren.

Het gevolg hiervan is dat de stedenbouwkundige vergunning zou komen te vervallen en de vordering tot schorsing (bij uiterst dringende noodzakelijkheid) zonder voorwerp zou worden.

Hoewel verzoekende partijen zich op het ogenblik van het indienen van hun verzoek tot schorsing en nietigverklaring bewust waren van het – althans op dat ogenblik – hypothetische karakter van hun vordering tot schorsing, konden zij niet wachten op het verlenen van de milieuvergunning om om de schorsing van de bestreden beslissing te verzoeken. In het andere geval zou hen kunnen worden tegengeworpen dat zij niet met de vereiste diligentie hebben opgetreden (zie supra).

41. Nu de milieuvergunning in laatste administratieve aanleg werd verleend, zijn verzoekende partijen van oordeel dat enkel een vordering bij uiterst dringende noodzakelijkheid hun belangen kan vrijwaren.

Het is juist dat de vergunde ontbossing (normaal gezien) pas kan worden uitgevoerd vanaf 1 september 2017. Niettemin zijn de belangen van verzoekende partijen in deze zaak enkel nuttig gediend met een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid dan een ‘gewone’ vordering tot schorsing. De doorlooptijd van een ‘gewone’ vordering tot schorsing bedroeg in het jaar 2015-2016 ongeveer 161 dagen oftewel 5,5 maanden. Mede gelet op de complexiteit (zowel in de feiten als wat de juridische argumentatie betreft) van voorliggend dossier, dat overigens de finale resultante is van een proces dat reeds in 2006 werd aangevat, kan in alle redelijkheid worden aangenomen dat de doorlooptijd eerder langer zal zijn.

Het ligt dan ook in de verwachting van verzoekende partijen dat er begin september (nog) geen arrest zal zijn geveld over de vordering tot schorsing en de vergunninghouder, strikt genomen, dan kan overgaan tot de vergunde ontbossing.

In theorie beschikken verzoekende partijen weliswaar over de mogelijkheid om begin september, bij het aanvatten van de werkzaamheden, een vordering bij uiterst dringende noodzakelijkheid in te stellen, doch zij lopen in dat geval het risico dat hen wordt verweten zij niet met de nodige diligentie hebben opgetreden, en bovendien dat de ontbossing, op het ogenblik van het inleiden van de procedure, al gebeurd is. Het is namelijk zo dat de ontbossing op zeer korte tijd, zelfs binnen enkele dagen of uren na het uitvoerbaar worden van de bestreden beslissing, kan voltooid zijn. Bovendien is voor het uitvoeren van deze werken geen voorbereiding nodig.

Om die reden kan men zich dan ook niet dienstig beroepen op het feit dat de uitvoering van de beslissing thans nog niet zou voorbereid worden en/of het nog niet zeker is dat men begin september effectief zou overgaan tot tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

In dit kader wijzen verzoekende partijen er op dat Uw Raad reeds heeft geoordeeld dat “de kennisname van feiten en omstandigheden op het terrein (...) uitzonderlijk geen rol [speelt] wanneer de aard van de werken zodanige nadelen kan veroorzaken dat er niet gewacht kan worden tot de start van de werken, omdat de schade dan al gerealiseerd zal zijn”. Tevens oordeelde Uw Raad reeds dat wanneer bepaalde werkzaamheden op zeer korte termijn of zelfs binnen enkele dagen of uren na het uitvoerbaar worden van de vergunning kunnen worden voltooid, het feit “dat de uitvoering van de bestreden beslissing eventueel nog niet voorbereid

wordt" geen rol speelt. Bovendien laten berichten in de pers het tegendeel uitschijnen: de CEO van het bedrijf Essers heeft in de media verklaard dat zij de werkzaamheden zullen aanvatten, van zodra er een uitvoerbare vergunning voorligt. Daarnaast ligt het in de verwachting dat men, in het licht van de vervalregeling en de korte periode waarbinnen fase 0 kan plaatsvinden (nl. september – februari), eerder snel uitvoering zal geven aan deze vergunning(en).

Gelet op voorgaande maken de verzoekende partijen ten eerste aannemelijk dat de procedure ten gronde, en zelfs de ingestelde 'gewone' vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, niet tijdig, met name vóór de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, hun beslag zullen krijgen, zodat die procedures, minstens voor het uitvoeren van de ontbossing, en omwille van de specifieke aard van deze werken, in dit dossier geen soelaas zullen kunnen bieden.

42. Voor zoveel als nodig wijzen verzoekende partijen nog op de onherroepelijke (ecologische) gevolgen die een tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing met zich zou meebrengen. De bestreden beslissing houdt namelijk een ontbossing in van ongeveer 12 hectare.

In de toelichting bij het boscompensatievoorstel (stuk 29), valt het volgende te lezen:

"(...) In totaal zal er 119.010,50 m² ontbost worden. Deze oppervlakte wordt ook op het kapplan aangegeven (in het formulier is dit de som van kolom 6 onder punt 13). Door op deze oppervlakte per perceel de compensatiefactor toe te passen, zoals gehanteerd in het plan-MER, dient er 134.117 m² bos in natura gecompenseerd te worden in de omgeving van deze uitbreiding.

Van de oppervlakte zoals weergegeven in het plan-MER wordt er een klein beetje afgeweken: er zal 119.010,50 m² ontbost worden (ten opzichte van 119.596 m² in het plan-MER). Hiervoor zal 134.117 m² boscompensatie voorzien worden (ten opzichte van 131.664 m² in het plan-MER)" (boscompensatievoorstel, p. 3).

Hieruit blijkt dat het bestreden project gepaard gaat met een ontbossing van maar liefst 119.010,50 m².

Ingevolge de tenuitvoerlegging van de stedenbouwkundige vergunningen zal het (beschermd) bosbestand en de natuurwaarden die ervan afhangen, definitief en onomkeerbaar verloren gaan.

43. Dat verzoekende partijen hierdoor onherstelbare schadelijke gevolgen lijden, is evident:

- eerste verzoekende partij heeft onder als maatschappelijke doelstelling het "het behoud, het herstel, de ontwikkeling en het beheer van de biodiversiteit, natuur en natuurwaarden" Een ontbossing van ongeveer 12 hectare in een Europees beschermd natuurgebied staat haaks op deze doelstelling;

- tweede verzoekende partij heeft onder meer als maatschappelijke doelstelling "behoud (...) van bos en natuur" Het behoeft geen betoog dat een ontbossing van ongeveer 12 hectare hier op ernstige wijze afbreuk aan doet;

- derde verzoekende partij staat in voor de provinciale werking in Limburg van Natuurpunt vzw en komt op voor haar in artikel 4 van haar statuten omschreven doel, zijnde "de duurzame instandhouding, het herstel en ontwikkeling van de natuur, het behoud van het in het wild voorkomende fauna en flora, landschapsbescherming, het natuurbeheer, natuurbeleving, natuurstudie, beleidsbeïnvloeding, en vorming en educatie rond natuur". Het bestreden GRUP maakt de uitbreiding mogelijk van het bedrijf Essers middels een ontbossing in een Europees beschermd natuurgebied dat is gelegen in de provincie Limburg (Genk). Bovendien is het gebied waarin deze uitbreiding zal plaatsvinden van primordiaal belang voor (onder meer) de waterhuishouding van omliggende natuurgebieden;

- vierde verzoekende partij ontplooit haar activiteiten in het volledig Vlaams en Brussels grondgebied en heeft onder meer als maatschappelijke doelstelling de duurzame instandhouding, het herstel en de ontwikkeling van de natuur, het behoud van in het wild voorkomende fauna en flora, het natuurbeheer, natuurbeleving, natuurstudie, beleidsbeïnvloeding, vorming en educatie rond natuur en de ruimtelijke en milieucondities die

noodzakelijk zijn voor deze instandhouding, herstel en ontwikkeling van de natuur. De voorziene ontbossing raakt ontegensprekelijk aan deze doelstelling;

- ook de maatschappelijke doelstelling van vijfde verzoekende partij wordt ontegensprekelijk geraakt door de bestreden beslissing.

Tevergeefs zou worden opgeworpen dat er in een compensatie wordt voorzien op vergunningenniveau, zodat er geen sprake zou zijn van onherstelbare nadelige gevolgen. Een nieuw aan te planten bos heeft immers niet dezelfde natuurwaarde als het betrokken bos dat wordt gekapt. De zgn. “compensatiebebossingen” zijn dan ook ontoereikend om het verlies aan biodiversiteit en ecosysteemdiensten te compenseren, al zeker in het geval van het verlies van waardevolle bossen zoals in casu. Bovendien bekritisieren verzoekende partij net het feit dat de boscompensatie gebrekkig is.

44. Doordat het bestreden project in zijn totaliteit een ontbossing inhoudt van ongeveer 12 hectare in een natuurgebied (gewestplanbestemming) dat tevens is beschermd als Europese speciale beschermingszone – ontbossing waaraan in september 2017 uitvoering kan worden gegeven – dient te worden besloten dat verzoekende partijen noch het resultaat van de procedure tot nietigverklaring, noch van de ‘gewone’ schorsingsprocedure kunnen afwachten om een beslissing te verkrijgen, op straffe van zich in een toestand te bevinden met onherroepelijke schadelijke gevolgen.

Dit alles geldt des te meer nu artikel 9, vierde lid van het Verdrag van Aarhus het recht op snelle en billijke procedures waarborgt en artikel 47 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie bepaalt dat eenieder wiens door het recht van de Unie gewaarborgde rechten en vrijheden zijn geschonden, het recht heeft op een doeltreffende voorziening in rechte. De verzoekende partijen deze waarborg ontzeggen, is niet verenigbaar met genoemde verdragsverplichtingen.

De uiterst dringende noodzakelijkheid is bewezen....

...”

2.

De verwerende partij weerlegt de aangevoerde uiterst dringende noodzakelijkheid als volgt:

“...

42. Verwerende partij stelt vast dat in casu niet is voldaan aan de twee toepassingsvoorwaarden voor de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid. Zoals hierna wordt aangetoond, maken verzoekende partijen immers (i) niet aannemelijk met concrete en precieze gegevens dat de behandelingstermijn van een vordering tot schorsing onverenigbaar is met de zaak en voeren zij evenmin een (ii) ernstig middel aan dat de vernietiging van de bestreden beslissing op het eerste zicht verantwoordt.

(A) De zaak is niet “uiterst dringend noodzakelijk”

43. Verzoekende partijen rechtvaardigen hun verzoek tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid op grond van de op 21 april 2017 tussengekomen milieuvergunningsbeslissing. Met het verlenen van deze milieuvergunning is de bestreden stedenbouwkundige vergunning immers uitvoerbaar geworden.

44. De potentiële uitvoerbaarheid van een stedenbouwkundige vergunning door het tussenkomen van de corresponderende milieuvergunning vloeit rechtstreeks voort uit artikel 5 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (hierna: “Milieuvergunningsdecreet”) en betreft derhalve een te verwachten gevolg. De omstandigheid dat de corresponderende milieuvergunning op 21 april 2017 is tussengekomen, is bijgevolg niet van die aard dat zij de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid verantwoordt.

45. Daarenboven moet worden vastgesteld dat vooralsnog – en niettegenstaande de milieuvergunning inmiddels definitief werd verleend – geen aanvang kan worden genomen met de werken, zoals vergund door het bestreden besluit. Het volgt immers uit de fasering, zoals voorzien in het bestreden besluit, dat ten vroegste in september 2017 kan worden gestart met fase 0 die onder meer het aspect ontbossing omvat.

46. Dat de werken waardoor verzoekende partijen menen benadeeld te zullen worden, slechts een aanvang kunnen nemen in september 2017, wordt door verzoekende partijen niet betwist. Uw Raad bevestigde reeds herhaaldelijk dat de loutere start van de werken als dusdanig niet de uiterst dringende noodzakelijkheid van de zaak verantwoorden. Hetzelfde geldt a fortiori in voorliggend geval, waar niet eens uitvoering werd gegeven aan de bestreden vergunning en deze uitvoering zich bovendien nog ver in de toekomst situeert.

47. Verzoekende partijen maken verder niet aannemelijk dat de beoordeling van de schorsing niet meer kan worden afgewacht. Het door verzoekende partijen ingediende verzoekschrift tot schorsing en nietigverklaring van de bestreden vergunning werd immers reeds ingediend op 4 april 2017. Concreet betekent zulks dat er tussen de datum van indiening van het verzoekschrift en de eerst mogelijke datum waarop de bestreden vergunning kan worden uitgevoerd, nog een termijn van 150 dagen rest om de vordering tot schorsing te behandelen. In het licht van de door verzoekende partijen aangehaalde gemiddelde behandelingstermijnen van de vorderingen tot schorsing valt niet in te zien waarom de behandeling van de schorsingsvordering in casu te laat zou tussenkomen. Dat het afwachten van de schorsingsprocedure aanleiding zou geven tot onomkeerbare gevolgen blijkt, in het licht van de voormelde termijnen, al evenmin.

48. Tot slot maken verzoekende partijen niet aannemelijk dat de aangevoerde nadelen exclusief veroorzaakt worden door de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit. Het nadeel waarop verzoekende partijen zich beroepen (m.n. de beoogde uitbreiding van bedrijf Essers en de daarmee samenhangende ontbossing) vloeit immers niet voort uit het bestreden besluit en de ontbossing, doch uit het GRUP Essers. Met het oog op de uitbreiding van de site van Essers voorziet het GRUP Essers immers in een herbestemming van het aanwezige bosbestand, dat overeenkomstig het gewestplan Hasselt-Genk (Kb 3 april 1979) gesitueerd was in de bestemming “natuurgebied”, naar de bestemming “specifiek regionaal bedrijventerrein voor transport, distributie en logistiek”.

49. Het aangehaalde verdwijnen van de natuur en de ecosystemen is derhalve een rechtstreeks gevolg van deze herbestemming. De bestreden vergunning voert de in het GRUP Essers gekozen principes louter uit.

50. Deze interpretatie werd reeds door Uw Raad bevestigd in een arrest van 9 september 2015. In deze zaak trad de verzoekende partij op ter vrijwaring van het “ongeschonden karakter van de kouter” die volgens verzoekende partij dreigde verloren te gaan ingevolge de uitvoering van een bestreden stedenbouwkundige vergunning.

51. De Raad stelt daarop vast dat een GRUP “Afbakening Regionaalstedelijk gebied Aalst” werd vastgesteld dat voorziet in een herbestemming naar “gemengd regionaal bedrijventerrein”. Dit bestemmingsvoorschrift liet de inplanting toe van bedrijven van regionaal belang met als activiteiten onder meer fysieke distributie.

52. De voor Uw Raad bestreden vergunningsbeslissing betrof een vergunning tot herlocalisatie van een onderneming, gespecialiseerd in opslag en logistieke behandeling van allerhande bouwmaterialen. Uw Raad overwoog dat de bestreden vergunningsbeslissing niet in strijd was met de geldende bestemmingsvoorschriften van het GRUP. Gelet op de ontstentenis van enige strijdigheid met de bestemmingsvoorschriften van het GRUP besliste Uw Raad dat niet de bestreden beslissing, maar het “GRUP “Afbakening Regionaalstedelijk gebied Aalst” het door verzoekende partij aangevoerd nadeel, namelijk het verloren gaan van het “ongeschonden karakter van de kouter, veroorzaakt. Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 40 § 2 DBRC-decreet en de artikelen 56 en 57 van het Procedurebesluit gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing alleen geschorst kan worden bij uiterst dringende noodzakelijkheid wanneer er uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangetoond”.

53. *In casu wordt door verzoekende partijen niet aangevoerd dat de bestreden vergunning strijdig zou zijn met het GRUP Essers. Over de conformiteit van de bestreden vergunning met de bestemming “specifiek regionaal bedrijventerrein voor transport, distributie en logistiek” bestaat derhalve geen betwisting. Evenmin wordt door verzoekende partijen betwist dat het GRUP Essers en de uitbreiding van het bedrijf waarin dit GRUP voorziet, gepaard gaat met een inname van het aangrenzende habitatrictlijngebied. Meer nog, zij erkennen zulks uitdrukkelijk:*

- *Aangezien de tweede uitbreiding van het bedrijf Essers tot gevolg zou hebben dat een gedeelte van het aangrenzende habitatrictlijngebied wordt ingenomen door industrie, werd een passende beoordeling opgemaakt, die werd geïntegreerd in het plan-MER” ;*
- *“Ingevolge het definitief vastgestelde GRUP “Uitbreiding Transportbedrijf H. Essers” wordt 12 hectare natuurgebied (gewestplanbestemming) dat volledig in een Europese beschermingszone is gelegen (habitatrictlijngebied) omgezet naar bedrijventerrein. (...) Het GRUP “Uitbreiding Transportbedrijf H. Essers”, zoals definitief vastgesteld op 25 maart 2016 maakt een nieuwe uitbreiding van het bedrijf Essers mogelijk in natuurgebied dat is aangeduid als speciale beschermingszone. De bestreden beslissing geeft uitvoering aan dit GRUP en is aldus te kaderen binnen de hierboven geschetste context”.*

54. *Aldus is het verlies aan biodiversiteit en ecosysteemdiensten, waarvoor verzoekende partijen vrezen, een rechtstreeks gevolg van deze herbestemming. De principes, zoals bevestigd in het aangehaalde arrest van Uw Raad dd. 9 september 2015, zijn derhalve naar analogie van toepassing op de voorliggende zaak. Uw Raad kan dan ook niet anders dan besluiten dat de nadelen waarop verzoekende partijen zich beroepen niet hun exclusieve oorsprong vinden in het bestreden besluit, doch veeleer in het GRUP VSGB dat in de herbestemming van “natuurgebied” naar “gemengd regionaal bedrijventerrein” voorziet met het oog op de uitbreiding van de site Essers.*

55. *Ook om die reden kan de zaak aldus niet als “uiterst dringend noodzakelijk” worden beschouwd en dient de vordering te worden afgewezen.*

(B) De middelen laten niet toe om prima facie ernstig te worden bevonden

56. *Verzoekende partijen argumenteren onder meer dat, gelet op de complexiteit van het dossier, de doorlooptijd van de schorsingsprocedure in casu de gemiddelde duurtijd van schorsingsprocedure bij Uw Raad zou overschrijden. De schorsingsprocedure zou daarom niet kunnen worden afgewacht, aldus verzoekende partij.*

57. *Daarmee geven verzoekende partijen aan dat de middelen die in casu worden opgeworpen zich niet lenen tot een “uiterst snelle prima facie beoordeling”, zoals inherent is aan een procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid. Aldus is niet voldaan aan één van de toepassingsvoorwaarden voor een schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid. Immers, is het aan de verzoekende partij om aan te tonen dat er middelen voorhanden zijn die de vernietiging van de bestreden beslissing op het eerste gezicht verantwoorden. Dergelijke prima facie beoordeling veronderstelt aldus een zekere kennelijkheid van de schending: de schending moet een evidentie zijn op basis van een snelle lezing van het middel.*

58. *Middelen die danig complex zouden zijn dat zij zouden verhinderen dat de Raad haar gewone behandelingstermijn van een schorsingsverzoek kan aanhouden – aldus verzoekende partijen – , kwalificeren per definitie niet als een “ernstig middel” in de zin van artikel 40, § 1 van het DBRC-decreet. Mochten de middelen wel aan deze vereiste voldoen, zou er – de argumentatie van verzoekende partijen indachtig – geen reden zijn om thans een vordering bij uiterst dringende noodzakelijkheid in te stellen. Dan kan de uitkomst van de gewone schorsingsprocedure immers worden afgewacht. In die hypothese is niet voldaan aan de eerste vereiste, m.n. dat de zaak “uiterst dringend noodzakelijk” en aldus onverenigbaar is met de behandelingstermijn van een gewone schorsingsprocedure.*

59. In hoofdstuk 2.2. wordt tot slot aangetoond dat geen van de middelen ernstig zijn. Gelet op het gebrek aan ernst van de middelen kan de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid hoe dan ook niet worden ingewilligd.

(C) Er is geen sprake van enige kennelijkheid: noch op het niveau van de middelen, noch op het niveau van het “uiterst dringend noodzakelijk” karakter van de zaak

60. Tot slot benadrukt verwerende partij nog dat, overeenkomstig de vaste rechtspraak van Uw Raad, de procedure tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid een ernstige verstoring van het normale verloop van de rechtspleging voor de Raad met zich meebrengt, de mogelijkheden tot onderzoek van de zaak tot een strikt minimum herleidt en aanzienlijk de rechten van verdediging van de verwerende partij en van eventuele belanghebbenden beperkt.

61. Deze procedure moet dan ook de uitzondering blijven en mag alleen worden aangewend wanneer het uiterst dringende karakter meteen voor iedereen zonder meer duidelijk is, en door de verzoekende partijen duidelijk en onomstootbaar wordt aangetoond.

62. In het licht van hetgeen is uiteengezet onder titel 2.1 (b) (A) en (B) moet worden vastgesteld dat er van een dergelijke kennelijkheid geen sprake is. Noch het “uiterst dringend noodzakelijk” karakter van de zaak, noch de vermeende ernst van de middelen komt als een evidentie voor. Zulks is nochtans vereist in het kader van een UDN-procedure waarbij de mogelijkheden tot het onderzoek van de zaak en de rechten van verdediging tot een minimum worden herleid.

63. De toelichting in het verzoekschrift tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid laat niet toe om de vordering tot schorsing in te willigen.

...”

3.

De eerste belanghebbende weerlegt de aangevoerde uiterst dringende noodzakelijkheid als volgt:

“...

62. De uiterst dringende noodzakelijkheid mag slechts in uitzonderlijke omstandigheden worden ingeroepen, wanneer de gegevens en de gevolgen van de zaak dermate imminent en dringend zijn dat slechts de uitzonderingsprocedure, die uit de aard ervan gepaard gaat met uiterst korte termijnen voor het voeren van een verweer en voor het onderzoeken van de zaak door de Raad, uitkomst kan bieden.

Deze procedure is een ernstige verstoring van het normale verloop van de rechtspleging voor de Raad, herleidt de mogelijkheden tot onderzoek van de zaak tot een strikt minimum en beperkt aanzienlijk de rechten van verdediging van de verwerende partij en van eventuele belanghebbenden. De procedure moet dan ook zeer uitzonderlijk blijven en mag alleen worden aangewend wanneer het uiterst dringende karakter meteen voor iedereen zonder meer duidelijk is, of door de verzoekende partijen duidelijk en onomstootbaar wordt aangetoond (RvVb 21 april 2015, UDN/2015/0013).

63. Het “nieuwe feit” dat de uiterst dringende noodzakelijkheid zou hebben veroorzaakt sinds de neerlegging van het verzoekschrift tot (gewone) vordering tot schorsing en nietigverklaring, is volgens verzoekende partijen de verlening van de milieuvergunning voor het bestreden project op 21 april 2017 door de Minister van Omgeving. Hierdoor zou de vergunninghouder strikt genomen kunnen overgaan tot de vergunde ontbossing in september 2017.

Verzoekende partijen halen op basis van een steekproef van 40 dossiers, aan dat de doorlooptijd van een ‘gewone’ vordering tot schorsing in het jaar 2015-2016 ongeveer 161 dagen oftewel 5,5 maanden bedroeg. Verzoekende partijen gaan ervan uit dat de doorlooptijd

van de door hen ingediende procedure eerder langer zal zijn, gelet op de complexiteit van voorliggend dossier, zowel in de feiten als wat de juridische argumentatie betreft.

Verzoekende partijen zouden niet kunnen wachten tot begin september, bij het aanvatten van de werkzaamheden, om een vordering bij uiterst dringende noodzakelijkheid in te stellen, omdat hen dan kan worden verweten dat zij niet met de nodige diligentie hebben opgetreden en bovendien het risico zouden lopen dat de ontbossing al gebeurd is.

64. Uit het verzoekschrift blijkt niet dat er omstandigheden voorhanden zijn die de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing op dit moment kunnen verantwoorden. Verzoekende partijen slagen er niet in aan te tonen dat hun belangen in deze zaak enkel gevrijwaard kunnen worden door de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

Als nadelige gevolgen van de tenuitvoerlegging beroepen verzoekende partijen zich op de ontbossing, die het gevolg is van de tenuitvoerlegging van de bestreden vergunning. Alle betrokken partijen zijn echter op de hoogte van het feit dat de vergunninghouder pas in september 2017 kan overgaan tot het uitvoeren van de vergunning, ten gevolge van de in de bestreden beslissing opgelegde fasering en het verbod om de ontbossing door te voeren in het broedseizoen. Van de loutere mogelijkheid dat de werken spoedig zouden kunnen worden aangevat is zelfs geen sprake. De ontbossing die volgens verzoekende partijen onomkeerbare schadelijke gevolgen zou hebben, kan pas ten vroegste over 4 maanden worden opgestart. Deze elementen kunnen onmogelijk voldoende ernstig en dringend worden bevonden om een vordering bij uiterst dringende noodzakelijkheid te rechtvaardigen. De vrees voor een ernstig nadeel ten gevolge van de spoedige tenuitvoerlegging van de vergunning kan niet als ernstig worden beschouwd, zodat er van uiterst dringende noodzakelijkheid geen sprake is.

Huidige procedure dient dan ook te worden afgewezen als voorbarig. Het indienen van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid lijkt immers vooral als gevolg te hebben dat de procedurele waarborgen van het "gewone" beroep tot schorsing aan de verwerende en de tussenkommende partijen worden ontnomen.

65. Verzoekende partijen maken aldus niet aannemelijk dat de beoordeling van de schorsing niet meer kan worden afgewacht.

In het jaarverslag DBRC 2015-2016 wordt de gemiddelde doorloop- en behandelingstermijn van de schorsingsprocedure vermeld, die op basis van een steekproef van 40 dossiers die vanaf 1 maart 2016 op een zitting behandeld zijn, ongeveer 161 dagen oftewel 5,5 maanden bedroeg. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat het verzoekschrift tot schorsing en nietigverklaring van de bestreden vergunning door verzoekende partijen werd ingediend op 4 april 2017. Tussen de datum van indiening van het verzoekschrift en de eerst mogelijke datum waarop de bestreden vergunning kan worden uitgevoerd, is er nog een termijn van 150 dagen om de vordering tot schorsing te behandelen. Dit stemt bijna overeen met de gemiddelde doorlooptijd van een schorsingsprocedure bij uw Raad.

Bovendien zijn deze 161 dagen of 5,5 maanden het gemiddelde. Dit betekent dat de behandelingstermijn van een schorsingsprocedure ook vaak korter zal duren. Dit is uit de praktijk meermaals gebleken.

Verzoekende partijen maken dan ook niet aannemelijk dat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing niet kan worden afgewacht.

66. Verzoekende partijen vermoeden dat de doorlooptijd van de schorsingsprocedure langer zou zijn omwille van de complexiteit van het dossier.

Verzoekende partijen lijken daarmee aan te geven dat de middelen die in het verzoek tot schorsing worden aangehaald, hoe dan ook niet dermate ernstig zijn dat zij op het eerste gezicht kunnen leiden tot schorsing. Artikel 40 §1 DBRC-decreet bepaalt immers dat uw Raad slechts de schorsing kan bevelen op voorwaarde dat wordt aangetoond dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de vernietiging van de bestreden beslissing op het eerste gezicht verantwoordt.

Er wordt door verzoekende partijen trouwens niet verduidelijkt welk van de ingeroepen middelen ernstig is in die mate dat ze de nietigverklaring van het besluit prima facie kan verantwoorden. Opdat een middel in het kader van een vordering tot schorsing als ernstig kan worden aangemerkt, dient het dermate duidelijk te zijn dat bij eerste lezing meteen aannemelijk is dat daarop een nietigverklaring kan worden gesteund, zonder dat een doorgedreven onderzoek van het middel noodzakelijk is.

In casu is dit niet het geval. Dit blijkt reeds uit de omvang van het verzoekschrift tot nietigverklaring en schorsing (96 p). Bovendien blijkt uit de uitgebreide weerlegging van de middelen in deze nota dat een doorgedreven onderzoek van de middelen is vereist, zodat er in het kader van een prima facie onderzoek in geen geval sprake kan zijn van ernstige middelen.

67. Slechts indien in augustus zou blijken dat de schorsing niet tijdig zal worden uitgesproken en een reëel risico ontstaat op de realisatie van de onherroepelijk nadelige gevolgen, zou er sprake kunnen zijn van een uiterst dringende noodzakelijkheid. Uit het jaarverslag DBRC 2015-2016 blijkt dat de ingediende verzoekschriften tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid een gemiddelde doorlooptijd hebben, vanaf de indiening ervan tot en met (de betekening van) de uitspraak, van slechts 10 kalenderdagen. De aangevoerde nadelige gevolgen zullen dus ook op een later ogenblik nog kunnen worden voorkomen. De ontbossing van 119.010, 5 m² zal bovendien niet ongemerkt voorbij kunnen gaan en kan niet op enkele uren worden uitgevoerd, zodat een reactie van de verzoekende partijen op de feiten en omstandigheden die op het terrein zullen plaatsvinden nog mogelijk is.

Verzoekende partijen voeren aan dat zij een diligente houding aannemen door nu reeds de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de bestreden beslissing te verzoeken.

Uw Raad heeft geoordeeld dat de diligentie van de verzoekende partij niet noodzakelijk beoordeeld wordt op basis van het tijdsverloop tussen de aanplakking en/of de kennisname van de bestreden beslissing en het instellen van de vordering. Het is vooral de kennisname van de feiten en omstandigheden op het terrein die tot gevolg kunnen hebben dat de zaak niet (langer) verenigbaar is met de behandelingstermijn van de gewone vordering tot schorsing, die de toetssteen zal zijn om de diligentie van de verzoekende partij te beoordelen (RvVb 13 april 2015, UDN/2015/0009). Pas vanaf het ogenblik waarop de uiterst dringende noodzakelijkheid ontstaat, wordt van een verzoekende partij verwacht met passende voortvarendheid op te treden (RvS 25 november 2014, nr. 229.321).

Er dient te worden vastgesteld dat verzoekende partijen niet zorgvuldig gehandeld hebben door de huidige vordering nu reeds in te dienen. Er worden geen voldoende concrete, precieze en aannemelijke gegevens aangehaald die aantonen dat uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is.

Verzoekende partijen slagen er dus niet in aan te tonen dat de spoed waarmee zij nu handelen, gepast zou zijn. Zij zijn zich bewust van het feit dat uit de in de bestreden beslissing opgelegde fasering volgt dat de vergunninghouder pas in september 2017 kan overgaan tot het uitvoeren van zijn vergunning.

68. De procedure tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid is een ernstige verstoring van het normale verloop van de rechtspleging voor de Raad, herleidt de mogelijkheden tot onderzoek van de zaak tot een strikt minimum en beperkt aanzienlijk de rechten van verdediging van de verwerende partij en van eventuele belanghebbenden.

Deze procedure moet dan ook zeer uitzonderlijk blijven en mag alleen worden aangewend wanneer het uiterst dringende karakter meteen voor iedereen zonder meer duidelijk is, of door de verzoekende partijen duidelijk en onomstootbaar wordt aangetoond.

Verzoekende partijen hebben in casu te vroeg gehandeld. Het zal nog vier maanden duren voordat de bestreden vergunning kan worden uitgevoerd, dit werd uitdrukkelijk opgenomen in de bestreden beslissing en wordt ook door verzoekende partijen aangehaald. Uw Raad heeft meermaals geoordeeld dat de uiterst dringende noodzakelijkheid niet kan verantwoord worden indien slechts de potentiële uitvoerbaarheid van de vergunning kan voorzien worden binnen afzienbare termijn. De potentiële uitvoerbaarheid van een verkregen vergunning vanaf 36 dagen na de dag van de aanplakking is een te verwachten gevolg van het verlenen van een stedenbouwkundige vergunning en is op zich niet voldoende om de uiterst dringende noodzakelijkheid van een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te verantwoorden (RvVb 21 april 2015, UDN/2015/0013)

Aan de eerste voorwaarde uit artikel 40 §2 DBRC-decreet is dan ook niet voldaan.

69. Artikel 40, §2 DBRC-decreet bepaalt dat ook in het kader van een schorsingsprocedure met uiterst dringende noodzakelijkheid, minstens één ernstig middel moet worden aangevoerd dat de vernietiging van de bestreden beslissing op het eerste gezicht kan verantwoorden. Verzoekende partijen moeten, op straffe van hun middelen als niet ernstig verworpen te zien, zeer nauwkeurig aanvoeren welke precieze rechtsregel of welk rechtsprincipe zij geschonden achten en al even nauwkeurig vermelden waarin de schending precies bestaat. Opdat een middel als ernstig kan worden aangemerkt, dient het dermate duidelijk te zijn dat bij een eerste lezing meteen aannemelijk is dat daarop een nietigverklaring kan worden gesteund, zonder dat een doorgedreven onderzoek van het middel noodzakelijk is.

Gelet op de uitgebreide uiteenzetting van de middelen in het verzoekschrift tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid en de weerlegging hierna, blijkt dat een prima facie beoordeling van de middelen hoe dan ook onmogelijk is.

Ook daarom kan de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid niet worden bevolen. Besluit: er is niet voldaan aan de voorwaarde van uiterst dringende noodzakelijkheid.

...

4.

De tweede belanghebbende weerlegt de aangevoerde uiterst dringende noodzakelijkheid als volgt:

“ ...

44. Verzoekers maken het voorgehouden noodzakelijke momentum niet aannemelijk - ratione tempore

De procedure tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid is een ernstige verstoring van het normale verloop van de rechtspleging voor de Raad, herleidt de mogelijkheden tot onderzoek van de zaak tot een strikt minimum en beperkt aanzienlijk de rechten van verdediging van de verwerende partij en van eventuele belanghebbenden.

Deze procedure moet dan ook zeer uitzonderlijk blijven en mag alleen worden aangewend wanneer het uiterst dringend karakter meteen voor iedereen zonder meer duidelijk is, of door de verzoekende partij duidelijk en onomstootbaar wordt aangetoond.

Of er omstandigheden zijn die schorsing van de tenuitvoerlegging wegens uiterst dringende noodzakelijkheid verantwoorden en uw Raad nopen tot een summier onderzoek van de zaak, hetgeen noodzakelijk een beperking betekent van de rechten van verdediging, is een feitenkwestie. Het antwoord op deze vraag vergt met andere woorden een beoordeling in concreto van de door de verzoekende partijen aangevoerde elementen, die de spoedeisendheid aantonen, evenals een urgente beslechting van de vordering en een principieel te vermijden verstoring van het normale procedureverloop verrechtvaardigen, en de ondoelmatigheid van de procedure tot vernietiging en de (gewone) schorsingsprocedure op zich voldoende aannemelijk

maakt. Dit alles veronderstelt niet alleen een vanzelfsprekende terughoudendheid bij de aanwending van deze uitzonderlijke procedure, maar eveneens dat verzoekers, en in het concreet dossier, voldoende precieze, pertinente, concrete en door de uw Raad controleerbare elementen aanreikt die het uiterst dringende karakter van de zaak helder en onomstootbaar aantonen.

Omwille van geen enkele door verzoekers aangehaalde reden valt te dezen te bevatten waarom een UDN-procedure in april 2017 moet worden ingeleid en dat op dit ogenblik sprake zou zijn van de voorgehouden urgentie.

In de bestreden beslissing wordt zelf aangegeven, en door verzoekers niet betwist, dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing ten vroegste kan worden aangevat in september 2017. Deze termijn is normatief van aard. In een dergelijk geval kan dan ook niet worden gedweept met een beweerdelijk bevreesd zijn voor het gebrek aan diligentie om hieruit een dermate grote vorm van hoogdringendheid uit te puren waardoor er sprake zou zijn van uiterst dringende noodzakelijkheid.

Verzoekers beroepen zich op een voorgehouden nadeel dat zou optreden in het kader van de ontbossing. Welnu, zij geven zelf aan dat deze ontbossing ten vroegste kan worden aangevat in ... september 2017 gelet op de opgelegde fasering in de vergunning. Dit is niet ernstig, goed wetende wat de impact is van een UDN-procedure op de verwerende partij en de tussenkomenende partijen in een dergelijk omvangrijk dossier op het vlak van de zg. juridische 'Waffengleichheit'.

Dat er sprake zou zijn van een gemiddelde doorlooptijd van 5,5 maand van een schorsingsprocedure bij uw Raad, kan dan wel goed zijn. Hieruit volgt op geen enkele wijze dat er sprake is van de rechtens vereiste UDN bij een beroep dat wordt ingediend in april, zijnde 5 maanden voor het door de verzoekers geviseerde ontbossen. De UDN moet zich thans voordoen. Anders oordelen zou er eigenlijk op neerkomen dat verzoekers, nadat zij een annulatie- en kortgedingprocedure zijn gestart, tijd hebben om een UDN-procedure in te schuiven tussen de dag dat zij hoger vermelde procedures hebben ingeleid en eind augustus 2017. Zij zouden op deze wijze een vermeende UDN gedurende maanden kunnen 'aanhouden' en zelf bepalen wanneer hen het inleiden van de procedure het beste uitkomt. Dit staat uiteraard volkomen haaks op het wezen van een UDN-procedure.

Daarenboven mag er in een schorsingsprocedure niet zomaar uitgegaan worden van een gemiddelde doorlooptijd bij Uw Raad die iets langer is dan het moment dat het gevreesde nadeel zich zou voltrekken. Tussenkomenende partij meent dat in het schorsingsverzoek toch omstandig kan uiteengezet worden dat de zaak dringend is. Bij het fixeren van een dossier kan hiermee rekening worden gehouden. Indien de fixatie evenwel niet snel genoeg zou gebeuren voor verzoekers in relatie tot hun vermeende nadeel in september, kunnen zij op dat moment een UDN-procedure indienen. Hieraan is niets onzorgvuldig of onwaakzaam, wel integendeel. De verwerende partij en de tussenkomenende partijen hebben dan op zijn minst een normale termijn gekregen om verweer te voeren en op dat ogenblik kan aangehaald worden dat er sprake kan zijn van een UDN.

Een en ander maakt op zich dat op het ogenblik van het inleiden van het verzoek tot schorsing bij UDN er géén sprake is van enige spoedeisendheid.

Tussenkomenende partij merkt tot slot nog op dat verzoekers in hun procedure bij de Raad van State tegen het GRUP, aldaar gekend onder het rolnummer G/A. 219.470/X-16652, slechts een verzoek tot schorsing hebben ingediend met verzoekschrift van 12 april 2017, en dit in het

verlengde van hun verzoek tot nietigverklaring van 10 juni 2017. Lopende deze vernietigingsprocedure werd aldus geen UDN-procedure ingediend en werd geoordeeld dat er blijkbaar geen sprake was van een uiterst dringende noodzakelijkheid ... In huidige procedure zou dit plots wel het geval zijn. Dit gaat uiteraard niet op en ook dit is een reden om de vordering te verwerpen.

45. Geen nadeel in hoofde van de zesde verzoekster.

Geheel ten overvloede stelt tussenkomende partij vast dat bij de uiteenzetting van de spoedeisendheid zesde verzoekster in het geheel niet aangeeft welk nadeel of in welke mate zij ingevolge de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zij vreest of benadeeld wordt, laat staan dat wordt aangetoond dat deze nadelen een onmiddellijk beslissing in over de vordering tot nietigverklaring wenselijk zou maken. De beweerdelijke nadelen worden enkel uiteengezet in hoofde van de eerste tot en met de vijfde verzoeksters.

Het verzoek tot schorsing bij UDN in hoofde van zesde verzoekster is dan ook volkomen ongegrond.

...

5.

De derde belanghebbende weerlegt de aangevoerde uiterst dringende noodzakelijkheid als volgt:

“ ...

Zoals uw Raad al meermaals heeft uitgesproken dienen de verzoekende partijen erop gewezen te worden dat een schorsingsvordering bij uiterst dringende noodzakelijkheid het normale procedureverloop grondig verstoort omdat de mogelijkheden tot onderzoek van de zaak tot een strikt minimum beperkt worden en de uitoefening van de rechten van de verdediging van de andere partijen aanzienlijk in het gedrang worden gebracht; Daarom moet de aanwending van dergelijke procedure beperkt blijven tot die gevallen waarbij het uiterst dringende karakter van de zaak meteen voor iedereen zonder meer duidelijk is, ofwel door de verzoekende partij op duidelijke en onomstootbare wijze wordt aangetoond.

Vermits het onderzoek van de zaak door de Raad uiterst snel en summier moet verlopen, moeten de verzoekende partijen op kernachtige en duidelijke wijze uiteenzetten waaruit het uiterst dringend karakter bestaat en welke de ernstige middelen zijn.

De gegevens moeten dus dermate duidelijk zijn dat het bij de eerste lezing en op korte tijd meteen aannemelijk is dat de aangevoerde middelen tot nietigverklaring kunnen leiden, minstens zich hieromtrent een ernstig debat ten gronde opdringt, zonder dat een doorgedreven onderzoek van die middelen noodzakelijk is. Voorts moeten zowel het belang van de verzoekende partijen als het bestaan van de elementen die de uiterst dringende noodzakelijkheid en de versnelde summiere uitzonderingsprocedure verantwoorden, concreet en duidelijk uit het ingediende verzoekschrift blijken.

De verzoekende partijen moeten op heldere en overtuigende wijze de feiten en omstandigheden die aantonen dat de zaak niet verenigbaar is met de behandelingstermijn van de gewone schorsingsprocedure uiteenzetten, ze aannemelijk maken en ze in tijd situeren. De uiterst dringende noodzakelijkheid moet; op grond van wat de verzoekers uiteenzetten, voor iedereen evident zijn.

Dit is in voorliggende zaak niet het geval. Het inleidend verzoekschrift omvat 66 pagina's.

De verzoekende partijen kunnen niet ernstig volhouden dat er een uiterst dringende noodzakelijkheid bestaat die onverenigbaar is met de behandelingstermijn van de gewone schorsingsprocedure, indien zij de taak van de rechter en de responsmogelijkheden van de belanghebbende partij bemoeilijken door het indienen van een dermate uitgebreid

verzoekschrift. Dit kan immers alleen vertraging uitlokken en is redelijkerwijze onverenigbaar met de vordering tot schorsing wegens uiterst dringende noodzakelijkheid (zie o.a. RvVb 20 mei 2016 UDN/1516/1120)

Het College van Burgemeester en Schepenen van de Stad Genk is geen procespartij in de ander procedures die vermeld zijn in het verzoekschrift tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid zodat voor haar- en dit rekening houdende met de feestdag van 1 mei, waarop het stadhuis gesloten was – het onmogelijk was om het dossier ernstig voor te bereiden en een omstandige nota op te stellen.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid werd overigens ook niet rechtstreeks door de verzoekende partijen aan het College van Burgemeester en Schepenen van de Stad Genk toegezonden.

...

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij die zich op uiterst dringende noodzakelijkheid beroept, moet, op grond van artikel 40, §2 DBRC-decreet en artikel 56, §1, 3° en artikel 57, 2° Procedurebesluit, in haar verzoekschrift, ondersteund met de nodige overtuigingsstukken, een uiteenzetting geven van de redenen die aantonen dat de schorsing uiterst dringend noodzakelijk is gelet op de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

De vereiste van uiterst dringende noodzakelijkheid impliceert onder meer dat de zaak uiterst dringend noodzakelijk is zodat de behandeling ervan onverenigbaar is met de behandelingstermijn van een vordering tot schorsing, zoals bedoeld in artikel 40, §1 DBRC-decreet. Meer in het bijzonder rust op de verzoekende partij de bewijslast om met voldoende concrete, precieze en aannemelijke gegevens aan te tonen dat de afhandeling van de gewone schorsingsprocedure te laat zal komen om de verwezenlijking van de aangevoerde nadelige gevolgen, die voor haar persoonlijk voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, te voorkomen.

Er moet bovendien een oorzakelijk verband worden aangetoond tussen de aangevoerde nadelige gevolgen en de bestreden beslissing, zodat deze kunnen worden voorkomen door een schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. Tot slot wordt van de verzoekende partij verwacht dat zij met de gepaste spoed en diligentie is opgetreden en de uiterst dringende noodzakelijkheid niet zelf in de hand heeft gewerkt of nadelig beïnvloed.

2.

De verzoekende partijen erkennen enerzijds te weten dat de werken als gevolg van de fasering van de vergunning pas op 1 september 2017 uitvoerbaar is en zodoende pas op 1 september 2017 een aanvang kan worden genomen met het rooien van 119.010,50 m² bos.

Zij argumenteren anderzijds de uiterst dringende noodzakelijkheid van de vordering te kunnen verantwoorden onder verwijzing naar de op 21 april 2017 verleende milieuvergunning en de gemiddelde doorlooptijd van een gewone schorsingsvordering – gelet in het bijzonder op de complexiteit van het dossier – waardoor het, nog volgens de verzoekende partijen, niet uit te sluiten valt dat er tegen begin september 2017 geen uitspraak omtrent de (reguliere) vordering tot schorsing zal voorliggen.

De verzoekende partijen vrezen bovendien dat hen een gebrek aan diligentie zal worden verweten wanneer zij pas begin september een vordering bij uiterst dringende noodzakelijkheid zouden

instellen. Zij verwijzen ten overvloede naar de erg nadelige ecologische gevolgen van het kappen van bos voor een oppervlakte van nagenoeg 12 ha in volgens de gewestplanbestemming natuurgebied en speciale beschermingszone, waaraan vanaf begin september 2017 onmiddellijk uitvoering kan worden gegeven.

3.

De toepassing van de schorsingsprocedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid brengt een ernstige verstoring teweeg in het normale verloop van de rechtspleging voor de Raad, beperkt de mogelijkheden tot onderzoek van de zaak tot een strikt minimum en brengt de rechten van verdediging van de verwerende partij, en bij uitbreiding van eventuele belanghebbenden, aanzienlijk in het gedrang, reden waarom de aanwending van deze procedure zeer uitzonderlijk moet blijven.

Het antwoord op de vraag of de vereiste uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, vergt bovendien een beoordeling *in concreto*. Elk dossier is in die zin uniek en dient derhalve op de eigen merites, zowel in feite als in rechte, beoordeeld te worden. Verwijzingen naar overwegingen en vaststellingen in ogenschijnlijk gelijkaardige dossiers volstaan dan ook niet zonder meer om op elk moment tot het bestaan van de rechtens vereiste uiterst dringende noodzakelijkheid te kunnen besluiten.

De bestreden beslissing overweegt omtrent de mogelijke aanvang van de (eerste fase van de) werken:

“... ”

Fasering der werken

Overwegende dat de aanvraag een gefaseerde uitvoering der werken betreft en voorziet om vanaf januari 2017 om het jaar een bijkomende hal op te trekken (laatste hal januari 2023); dat naar aanleiding van een aantal bezorgdheden in een stedelijke monitoringscommissie (Genk), onder meer dat er bos zou gekapt kunnen worden zonder dat er effectief snel gebouwd zal worden onmiddellijk na de kapping, een voorwaarde in de vergunning van Genk opgenomen werd dat de bouw van hal 4B, hal 4C en 5B of 5C (de bouw van minstens 25.270m²) onmiddellijk na fase 0 moet worden uitgevoerd en dat deze bouw te voltooien is binnen een periode van 3 jaar; dat in de vergunning van Zonhoven in een gelijkaardige voorwaarde opgenomen werd dat het bouwen van hallen hal 4B, 4C en 5B onmiddellijk dient te volgen op de uitvoering van fase 0; dat inzake een fasering der werken art. 4.2.21 VCRO bepaalt: "Een vergunning kan melding maken van de verschillende fasen van een bouw- of verkavelingsproject. De aanvangsdatum van elke fase wordt uitdrukkelijk in de vergunning vermeld.";

dat naar aanleiding van de beroepsprocedure de in de aanvraag voorgestelde planning niet meer actueel en haalbaar is; dat bovendien de voorwaarden in het advies van ANB de werken van de ontbossing niet toelaten tijdens het broedseizoen (begin maart tot eind augustus);

dat na de hoorzitting door de raadsman van aanvrager een aangepast faseringsvoorstel overgemaakt werd, meer bepaald met volgende aanvangsdata:

1 september 2017 : fase 0 (voorbereidende werken);

1 maart 2018 : fase 1, 2 en 3 (hallen 4B, 4C en 5B);

1 maart 2020 : fase 4 (hal 4D, inbegrepen 4F-4L);

1 maart 2021 : fase 5 (hal 5C);

1 maart 2022 : fase 6 (hal 5D);

1 maart 2023 : fase 7 (hal 4E, inbegrepen 4J-4M);

dat rekening houdende met de bepalingen van art. 4.6.2§1 tweede lid VCRO, het in casu wenselijk is de fasering vast te leggen in omschreven termijnen en niet in concrete data; dat bijgevolg de aanvangsdatum van iedere fase

kan bepaald worden als volgt :

- fase 0 (voorbereidende werken) : onmiddellijk vanaf het beschikken over een uitvoerbare stedenbouwkundige vergunning, mits de werken worden uitgevoerd in de periode begin september - einde februari; als aanvangsdatum der werken geldt de concrete datum die aanvrager bij de colleges van burgemeester en schepenen meldt;*
- fase 1, 2 en 3 (hallen 4B, 4C en 5B) : 6 maanden na aanvangsdatum fase 0, en te voltooien binnen een periode van 3 jaar na aanvang;*
- fase 4 (hal 4D, inbegrepen 4F-4L) : 30 maanden na aanvangsdatum fase 0;*
- fase 5 (hal 5C) : 42 maanden na aanvangsdatum fase 0;*
- fase 6 (hal 5D) : 54 maanden na aanvangsdatum fase 0;*
- fase 7 (hal 4E, inbegrepen 4J-4M) : 66 maanden na aanvangsdatum fase 0;*

Het verlenen door de Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw op 21 april 2017 van de milieuvergunning aan de eerste belanghebbende, impliceert louter dat de bestreden beslissing niet langer geschorst is in de zin van artikel 4.5.1 VCRO, en doet geen afbreuk aan de vaststelling dat als gevolg van de geciteerde faseringsclausulering de thans bestreden beslissing, ten vroegste op 1 september 2017 uitvoerbaar wordt. De Raad merkt in dat verband op dat de verzoekende partijen zich ook in het kader van de gewone schorsingsprocedure rekenschap gaven van het feit dat de vergunninghouder pas ten vroegste september 2017 tot uitvoering van de werken kan overgaan, en de verzoekende partijen er argumenteren waarom zij 'nu reeds' om de schorsing van de bestreden beslissing verzoeken:

“ ...

*Uit de opgelegde fasering volgt dat de vergunninghouder pas in **september 2017** kan overgaan tot het uitvoeren van zijn vergunning.*

Verzoekende partijen zijn zich er derhalve van bewust dat er pas in september 2017 een uitvoerbare stedenbouwkundige vergunning zal voorliggen;

Het is dan ook een bewuste keuze van verzoekende partijen om nu reeds om de schorsing van de bestreden beslissing te verzoeken:

....”

Het verlenen van de milieuvergunning kan in voorkomend geval en in de huidige stand van de procedure niet volstaan om vast te stellen dat de vordering niet slechts een hoogdringend, maar een uiterst dringend karakter zou vertonen en dat de behandeling van de reeds door de verzoekende partijen ingestelde (reguliere) vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te laat zal komen om de verwezenlijking van de aangevoerde nadelige gevolgen te voorkomen.

4.

Het is aan de verzoekende partijen om op precieze en overtuigende wijze de nieuwe, relevante of gewijzigde feiten en omstandigheden aan te voeren, ze aannemelijk te maken en ze in de tijd te situeren, die tot gevolg hebben dat de zaak niet verenigbaar is met de behandelingstermijn van de gewone vordering tot schorsing.

De enkele verwijzing naar de gemiddelde doorlooptijd of behandelingstermijn van een gewone vordering tot schorsing laat op zich alvast niet toe om met voldoende zekerheid concreet aan te nemen dat de behandeling van de reeds door de verzoekende partijen ingeleide vordering tot

schorsing, gegeven de stand van het vooronderzoek en de wetenschap dat de bestreden beslissing ten vroegste op 1 september 2017 uitvoerbaar wordt, ondoelmatig zal zijn.

De verzoekende partijen kunnen in dit verband evenmin verwijzen naar de complexiteit van het dossier. De gebeurlijke complexiteit van een dossier verhindert de nuttige afhandeling van de gewone schorsingsprocedure op zich niet. De verzoekende partijen tonen dit alvast niet aan en lijken zichzelf in dit verband enigszins tegen te spreken door aan te nemen dat de complexiteit van het dossier de doelmatigheid van de reeds ingeleide vordering tot schorsing in de weg zou staan maar hierin geen beletsel zien voor de behandeling van de voorliggende vordering bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

Het gegeven dat de verzoekende partijen het verzoekschrift van 6 april 2017 waarmee zij de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de bestreden beslissing vorderen, met het oog op huidige procedure hebben gesynthetiseerd en daarnaast slechts vier van de zes middelen inroepen, doet hieraan geen afbreuk.

5.

Het voorgaande impliceert dus dat, zolang geen tekenen erop wijzen dat de werken dermate snel zullen worden aangevat en uitgevoerd dat de gewone schorsingsprocedure geen soelaas dreigt te bieden, hetgeen in deze het geval is, de verzoekende partijen geen vordering bij uiterst dringende noodzakelijkheid dienen in te stellen, aangezien zij het risico lopen dat, gelet op het uitzonderlijk karakter van deze procedure, geoordeeld wordt dat de uiterst dringende noodzakelijkheid niet is aangetoond.

De vanzelfsprekende terughoudendheid die van een verzoekende partij mag worden verwacht bij het aanwenden van de procedure wegens uiterst dringende noodzakelijkheid, impliceert tevens dat zij niet al te voortvarend optreedt, op het gevaar af geconfronteerd te worden met de vaststelling dat uit de concrete omstandigheden van het dossier blijkt dat er geen sprake is van enige uiterst dringende noodzakelijkheid, en aldus haar vordering dreigt afgewezen te zien.

Zoals de verzoekende partijen zelf terloops opmerken, verhindert niets dat de verzoekende partijen een vordering bij uiterst dringende noodzakelijkheid instellen op het ogenblik dat de vordering daadwerkelijk een uiterst dringend karakter vertoont, wat op vandaag evenwel ontegensprekelijk niet het geval is. De verzoekende partijen tonen niet aan dat de afhandeling van de gewone schorsingsprocedure te laat zal komen om de verwezenlijking van de aangevoerde nadelige gevolgen te voorkomen.

6.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 40, §2 DBRC-decreet en de artikelen 56 en 57 van het Procedurebesluit gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing alleen geschorst kan worden bij uiterst dringende noodzakelijkheid wanneer er een uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangetoond. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien de Raad in het vorige onderdeel heeft vastgesteld dat de verzoekende partijen de uiterst dringende noodzakelijkheid niet aantonen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 10 mei 2017 door de tiende kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tiende kamer,

Mieke DE WITTE

Filip VAN ACKER